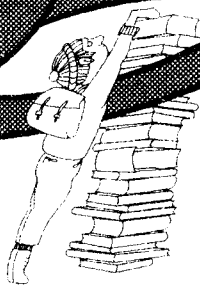

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Piigráf

III. évfolyam 10. szám

1994. június 20.

EMLÉKEZTETŐ

az IT 1994. június 7-i üléséről

Jelen voltak:

Wilheim Dániel	Nováki József	SzaDi
Budai Balázs	Pintye Istvánné	KáBé
Silósi Nóra	Pápay Kálmán	iGRic
Zelenyánszy Dávid	Tóth Gusztáv	KN
-	Balázs Éva	W
-	-	KáOsz
-	Ehleiter Józsefné	MP
Nagy Ákos	Farkas Antalné	JP
-	Solymossy Attila	FH

Tanárok: Czibor Erzsébet, Krausz Katalin, Molnár Lajos, Puskás Aurél

Az ülésen részt vett Farkas Zsolt.

A levezető elnök Budai Balázs volt.

A napirendi pontok a következők voltak:

- az értékelési rendszer
- az év végi díjazottak és díjak

Az értékelési rendszerről a pedagógusközösség előterjesztése alapján beszéltünk. Világosan megfogalmazódott, hogy a tanárok nem kívánnak radikális változtatásokat végrehajtani a vizsga- és értékelési rendszerben. Az IT azt a döntést hozta, hogy a Huhogás részletesen dolgozza ki az IT-re most benyújtott javaslatait, vegye figyelembe az IT véleményét. A részletes tanári javaslatot az osztályok 1994. augusztus 31-én délelőtt vitassák meg, s az aznap délutáni IT-ülés pedig ezután tárgyalja a huhogási anyagot. Így az új tanév már ezekkel a változtatásokkal indulhat.

A második napirendi pontról, a díjak és díjazottak kérdéséről a következő döntés született:

a Politechnikum a következő díjakat adja ki az idén:

Fehér holló-díj: a legjobb tanulmányi eredményt elért osztálynak;

Politzer-díj: a legaktívabb, legszínelvonalasabb munkát végző publicista, rádiós vagy újságíró számára;

A évfolyam legjobb diákja: az előzetes javaslatok alapján a tanulmányi és közösségi munkában egyaránt kiemelkedő tanulóknak;

A legjobb szakkör vagy csoport díja: szintén előzetes javaslatok alapján iskolai szintű kiemelkedő tevékenységért;

Az év diákja: itt is előzetes javaslatok alapján a kiemelkedő közéleti és tanulmányi tevékenységért.

A díjazottakról az IT titkos szavazással döntött. Eredményhirdetés a tanévzárón lesz. Az IT a Huhogást bízta meg, hogy a díjakhoz rendelt jutalmakról gondoskodjon.

Az IT a Legjobb osztály díját az idén nem adja ki, mert nincsenek kidolgozott felételei-rendszereink a döntéshez. Ezért úgy határoztunk, hogy felkérjük Jimmyt, dolgozza ki a szempontrendszert úgy, hogy 50%-ban a tanulmányi eredmény, 50%-ban pedig az egyéb tevékenység volna meghatározó. Kérjük Jimmyt, hogy augusztus 31-re legyen meg ez az előterjesztés, hogy még az év elején ki tudjuk írni a versenyt az osztályok számára.

A következő IT időpontja 1994. augusztus 31. szerda, 16.30. Napirendi pontjai pedig:

- az értékelési rendszer megtárgyalása (a Huhogás előterjesztése és az osztályok véleménye alapján);
- a Legjobb osztály - díj kiírásának feltételei-rendszere;
- SZMSZ (ha marad idő).

Budapest, 1994. június 13.

Krausz Katalin
az IT titkára

Cím nélkül

4:5 - így még jó az arány, de kevesen vagyunk
 7:5 - na-na! mi ez a hirtelen növekedés?
 7:6 - ez az, már javul
 8:6 - úgy látom, hogy ez már totális alulmaradás
 10:7 - talán ne is szóljunk semmit (nem érdemes)
 14:7 - sajnos ez már kétszeres túlerő

Igen, Kedves Olvasóm, sikerült kitalálnod. Ez a fórum "Politechnikum in 1994 május" módra. - Leszavazunk benneteket!" - mondja Tibor. Ez még a legkevesebb, de milyen nevetséges, hogy egy majd' 300 fős iskolában a fórumon (ott, ahol a vélemények találkozhatnak, ahol "csak beszélgetünk kötetlenül, őszintén, mint régi jóbarátok") diák alig van. Számszerint 9 db.

(Nehogy valaki azt gondolja, hogy én az a diák vagyok, aki mindig, minden fórumon becsületesen részt vett és tevékenykedett. Én is csak egynéhányszor voltam.)

De, hogy még az osztályok diákképviselői sem voltak ott! Legalább minden osztályból egy-egy ember. Fájó, hogy az embereket ennyire nem érdekli az iskolában zajló "élet" (?). Ugyanis a diákság sorsáról (is) van szó.

Az információs sáv útján (bár már az sem nagyon működik), vagy a tanároktól, esetleg a fórumon megjelent diákoktól mindenki megtudhatja, hogy miről volt szó. Le is írom: a három napirendi pont közül a legalapvetőbb: a dühöngő állapotának rendezése, javítása volt. A legelső kérdés az volt, hogy legyen-e egyáltalán dühöngő vagy sem. Természetesen azt szavaztuk meg, hogy legyen (bár akik ott voltunk, egyikünk sem az a polis, aki naponta órákat tölt el a dühöngőben). Mi lett volna, ha ez nem így történik, mi lett volna, ha azt szavaztuk volna meg, hogy azonnali hatállyal zárják be????!!!

Nem tudom, hogy mit szoltak volna azok az emberkék, akik pénteken (május 20-án) az első órát a dühöngőben akarták volna eltölteni? Nagyot csalódtak volna a.....az.....az egész világban. Persze jöttek volna a hálózaton a morgások és a szellemnél szellemesebb kritikák és mocskolódások (pl: Ez egy demokratikus iskola? Hol van a régi Poli?.....stb.)

A másik kettő napirendi pont nem ennyire fontos, de azokat sem lehet elhanyagolni. Az egyik a nomád tábor építése és a másik az időbeosztásunk (év végéig).

Csak ennyit szerettem volna üzeni mindazoknak, akik szeretnének egy jól működő, diákok és tanárok által együttesen irányított iskolában tanulni, és képesek ennek érdekében tenni valamit.

1994. május 26.

Dániel Krisztina -KáBé

Iskolabírószági határozatok

1994. május 22-én az Iskolabírószág (Balogh Zoltán diákbíró, Haluszka Tibor tanárbíró) a következő ügyeket tárgyalta:

- Jaskó Edit: 15 1/3 igazolatlan óra
- Kovács Gergely: egy korábbi döntés értelmében Gergő időnként beszámol a Bíróságnak politechnikai életéről.
- Nagy Ferenc: háromszori tettenérés dohányzáson. (A szülőbíró rajta kívülálló okok miatt nem tudott beérni a tárgyalásra, ezért a bíróság megkérdezte a diákokat, hogy ha a diák és a tanár oldal meg tud egyezni a határozatokban, a bíróságot legitimnek tekintik-e. A vádlottak beleegyeztek.

Jaskó Edit (SzaDi) ügye

Editnek 8.00-ra kell beérkeznie az iskolába. 8.00 - 8.15 közötti érkezés esetén: 1/3 igazolatlan óra; 8.15 - 8.20 között: 2/3 igazolatlan óra; 8.20 után: 1 + 1/3 igazolatlan óra jár neki.

A határozat a tanév végéig (június 10.) érvényes

Kovács Gergely (KN) ügye

Az osztályfőnökök beszámolóí szerint Gergő az utóbbi időben javult, problémáit igyekszik diplomatikusan megoldani, az órákon is kevesebb panasz van rá. Sajnos a Bíróság negatív jelenségekre is rábukkant: Gergő igazolatlan óráinak száma a dec. 9-i tárgyalás óta 17-ről 23-ra emelkedett, valamint Szmeskó Jánossal való munkakapcsolata sem felhőtlen.

Gergő ígéretet tett arra, hogy jobban odafigyel a mulasztásokra, és normalizálja kapcsolatát Szmeskó Jánossal. Beszámoltatása ezzel megszűnt.

Nagy Ferenc (FH) ügye

Ferót a Bíróság a szigorú megrovásban b, felfüggesztett büntetésben részesíti, mely hatályba lép, ha Ferót újból tetten érik. A felfüggesztés hatálya: az 1994-95-ös tanév 1. negyedévének vége.

A büntetés időtartama: az újboli tettenéréstől számított 1 hét, mely idő alatt Feró a szüneteket köteles a tanári folyosó előtt tölteni, és az órákra bejárni. Amennyiben Feró nem jelenik meg a számára kijelölt helyen, vagy kiküldik óráról, igazolatlan órát kap.

1994. május 31-én a Bíróság (Meskó László szülő, Solymosi Zita diák, Haluszka Tibor tanár) a következő ügyeket tárgyalta:

- Kovács Katalin: 17 2/3 igazolatlan óra
- Polónyi Andrea: 15 igazolatlan óra
- Aubel Levente: - kötelező beszámolója a Bíróság előtt, ill. mosdó összetörése a lány WC-ben.

- Kovács Gergely: az iskola elhagyása engedély nélkül, a kerítésen át.

Kovács Katalin (SzaDi) ügye

- a tanév végéig (június 10-ig) 8.00-ig kell beérnie az iskolába.

Ha 8.00 - 8.15 között érkeznek: 1/3 igazolatlan óra; 8.15 - 8.20 között: 2/3 igazolatlan óra; 8.20-tól: 1+1/3 igazolatlan óra jár.

- a következő tanév első sportágnál 20% hiányzás helyett 10% engedélyezett.

Polónyi Andrea (SzaDi) ügye

- a tanév végéig, (június 10-ig) 8.00-ig kell beérnie az iskolába. 8.00-8.15 között érkezvén 1/3 igazolatlan órát; 8.15 - 8.20 között 2/3 igazolatlan órát; 8.20 után: 1+1/3 igazolatlan órát kap.

Aubel Levente (KÁOSZ) ügye

- Levente bírósági felügyelete továbbra is hatályban marad

- A kisértségi eredmények ismeretében a Bíróság szeptemberben újból tárgyalja az ügyet

- Levente a KGB-vel való egyeztetés után elvállalta az okozott kár (3800 Ft) megtérítését.

Indoklás: A Bíróság úgy látja, hogy a korábbi határozat (kötelező beszámolás a testület előtt, patrónus kijelölése) eredményessége a kisértségin dől el.

Kovács Gergely ügye

- A Bíróság jóváhagyta az osztályfőnökök javaslatát, mely szerint:

- Kovács Gergő Bíróság előtti rendszeres beszámolási kötelezettsége 1994 december 31-ig meghosszabbodik.

- az igazolatlan órahatárok módosulnak, (a 94-95-ös tanévre vonatkozóan) (5-3, 15-10, 25-20)

Indoklás: Gergő tettét azért ítéli súlyosnak a Bíróság, mert "visszaesőként" követte el (a kötelező beszámoltatás napján)/

- Az igazolatlan óráinak magas száma 24.

A Bíróság három tanuló (**Bárany Miklós KN, Gerő Anna KN, Bálint Dénes KN**) esetében jóváhagyta az osztályfőnökök javaslatát, mely szerint a tanév (június 10-ig) végéig, valamint az 1994-95-ös tanév első 15 tanítási napján ha 8.00-8.15 között érnek be az iskolába: 1/3 igazolatlan óra; 8.15-8.20 2/3 igazolatlan óra; 8.20 után 1+1/3 igazolatlan óra jár nekik.

Budapest, 1994. június 3.

Haluszka Tibor

A Borbély László, Rasztik Péter, Bágyi László összetételű Iskolabíróság 1994. június 10-én 5 tanuló ügyét tárgyalta.

Papp Viktor (SzaDI) 15 igazolatlan órája mellett kiemelten panaszolták az osztályfőnökök általános figyelmetlenségét, az órák gyakori szélverését, az osztályközösségben való romboló magatartását.

Farkas Zsolt (JP) 26 igazolatlan órát gyűjtött össze.

Lámer Balázs (MP), **Gerlits András** (JP), **Péter Boldizsár** (KáOsz) 15 igazolatlan órát gyűjtött össze.

A tárgyaláson az első két tanulót hallgattuk meg, utóbbi hármuk ügyében saját, valamint osztályfőnökeik hozzájárulásával egyszerűsített eljárás keretében hoztunk határozatot.

Papp Viktor ügye

A jelenlevő két osztályfőnök alaposan alátámasztotta az írásbeli bejelentés panaszát. Viktor elismerte ezen tények valóságát, úgy tűnt, átértékelte az elmúlt hónapokat, s szeretne változtatni magatartásán. Ezt tűnik igazolni az osztályfőnökök vélekedése, mely szerint a két héttel ezelőtt történt komoly beszélgetés óta alig van probléma Viktorral; mind az órákon, mind az osztályközösségben sokkal fegyelmezettebb.

Farkas Zsolt ügye

Az osztályfőnök, Jakab Judit, valamint Zsolt szavai-
ból egybecsengően kiderült, hogy a 26 igazolatlan óra tény, tény azonban az is, hogy ebből 6 óra semmiképpen sem lógás, hanem hanyagság. Ezeket az órákat ugyanis okkal mulasztotta Zsolt, az igazolást viszont megengedhetetlenül későn adta oda osztályfőnökének. Ezért ezt a hat órát a Bíróság máshogyan ítélte meg, mint a maradék húszat. A tárgyaláson Zsolt összetett önbüntetési javaslattal állt elő, melyet előzetesen egyeztetett szüleivel és osztályfőnökével. Előbbiek támogatták azt, Jakab Judit némi kiegészítést tett.

Határozatok:

Papp Viktort a Bíróság a hallott és Viktor által is elismert tények alapján elmarasztalja. Ezért

a, többségi határozattal szigorú figyelmeztetésben részesíti,

b, egyhangúan kötelezi Viktort; szüleit, osztályfőnökeiket pedig kéri, hogy a következő év első negyede után üljenek le, s tekintsék át, hogyan értékelhető Viktor magatartása. Ha az osztályfőnökök súlyosnak látják a helyzetet, forduljanak az Iskolabírósághoz.

c, Jelen büntetése a következő tanév végéig nem évül el, ez érvényes az igazolatlan órákra is, tehát ha 15 vagy annál több igazolatlan óra gyűlik össze Viktornak, azt a Bíróság súlyosabban ítéli meg.

A határozat meghozatalakor a Bíróság a beismerést, a javulás szándékát, valamint az utóbbi két hétre vonatkozó tényét enyhítő körülménynek vette.

Farkas Zsolt esetében némi véglegesítő konkretizálással elfogadtuk beterveztett önbüntetését. Így

a, szigorú figyelmeztetésben részesítjük, mely nem évül el a tanév zárásával, hanem jövőre súlyosbíthatja az esetleges panaszok megítélését.

b, Zsolt számára 2 negyedén át kötelező a második nyelvként választott tárgy óráinak látogatása. (Ez már nem lenne kötelező a jelen szabályaink szerint.) Igazolatlan hiányzása igazolatlan órát jelent.

c, Testkultúrából 2 negyedén át nem veheti igénybe a 10 %-os pihenő keretet.

d, A következő tanév szeptemberében 8 órára jár iskolába az ismert szankciók mellett.

A határozat meghozatalában enyhítő körülményt jelentett Zsolt együttműködése, valamint a 6 óra, melyet késlekedése miatt kellett igazolatlannak tekinteni.

Lámer Balázs, Gerlits András ügye

A két tanulót figyelmeztetésben részesítjük, mely nem évül el a tanév végével, hanem a következő tanévben súlyosbíthatja az igazolatlan órákból következő fegyelmi határozatokat.

Péter Boldizsár ügyét

a Bíróság elnapolta - tekintettel komoly vizsgájára.

Budapest, 1994. június 12.

Az Iskolabíróság nevében
Bágyi László

Röhejes

Szóval mászkálok itt a Pollban,
és közben arra gondolok,
milyen röhejesen néz ki ez a terem,
milyen röhejes a nyilvános telefon,
röhejes, ahogy egyesek cannabist hordanak a nyakukban,
röhejes a büfében a sor,

Röhejes, ahogy a tanár próbálkozik,
röhej, ahogy strigulákat osztogatnak,
a Bíróság eközben röhejesen ítélezik -
csak röhögök, mikor fórumokat tartanak.

Röhejes, ahogy náciakat irtanak a gépeken,
tisztá röhej a rózsaszín ebédjegy,
egy merő röhej a dühöngő,
és be kell valljam,
kész röhej ez a vers is.

F.

Mooskos idők - Mooskos élet - Szüless meg újra

Ki mondta? Hagyjatok békén! Miért mondta? Mikor, hol... mondta, mi? Hát most ki itt a hülye?

Te - válaszol egy hang.

Itt az idő, hogy levonjam a konzekvenciákat. Tévedés-e az élet? Kik vannak az arcok mögött? Kik ők? Miért vannak itt? Gyanús ez a hely. Na jó, elég volt; vedd el azt a konyhakést az ereidtől, kérlek! Még véletlenül megvágod magad azzal az izével! Ne! A francba! A ... életbe! Ó ... meg!

Talán jobb is így. Ezen a bolygón már úgyis túlnépesedett az emberiség. Igen, igen... a minap hallottam, hogy a pápa, János összehívta a püspöki tanácsot és 1 tartózkodással, negyvenöt igennel és negyvennégy nemmel megszavazták azt, hogy csúnya dolog az, ha egy ember az "Egy túlnépesedett bolygóért" golyósóróval lép fel. Inkább általánosítsák a "cölibátus" elvét. Hát persze! Igen! Hogy erre nem gondoltam!... Csak vicc volt. A végén még...kikapok.

(Egy hang szólal meg, halk, nem érthető pontosan, szólítja, hívja az elveszett hangokat.)

Ez meg mi? Hagyd abba! Érted?! Hagyd abba! Hívom a rendőrséget! (pardon) Hagyd abba, mert kibököm a szemedet! Mit, hogy kibököm a szemedet, egy frászt, majd megmondom én, mit csinálok veled, (háháháhá) barátcskám! Fogok egy pisztolyt! Ne sóhajtozz! Hegesztőpisztolyt! Szóval fogom a hegesztőpisztolyt és több helyen átégetem a testedet, de azért vigyázok, nehogy az élvezetnek túl gyorsan vége legyen! Lassú halál, szép halál! Háháhá! Nem, nem, nem vagyok brutális állat! Én csak....

Leül és sírni kezd. A többiek megértően ülnek. Egyesek az ablakokban, mások a pad alatt, vannak, akik a padon. A székeken csak pár ember ül. Ez a héten már a harmadik eset, pedig még csak hétfő van, reggel háromnegyed kilenc. De mondjuk, lehetne itt, most, vizsga után, a fagyisnál, a buszon, a Népszínház utcában, a kocsiban, a papa mellett, a porcelánboltban, a fogorvosnál vagy az életben...

- Te hülye!

- Most mééééé...?

- Azért, mert az élet szép. Nem tudtad?

- Nem.

- Most má' tudod, ba....

Posthumus Lumbricus Terristris

Lassan a rohanó idő homályába veszik az a visszafordíthatatlan tény, hogy emberi környezetünkben eltűnt egy élőlény. Kínkeserves, hosszú vajúdás után kidőlt a sorból az egyetlen Lumbricus Terristris, szigetünk populációjának egyik meghatározó alapegyénisége.

A hallgatag többség földlazító tevékenysége nyomán ismerhette meg. Felszínre került csúfságai után a teste maradandó károsodásokat szenvedett, ketté szakadt. Egyik fele próbált felszínen maradni, a másik fele egyre inkább visszahúzódott a mindent eltakaró sötét földbe. Néha még feléledt és lazításai közepette maradandó humuszt termelt a műértő növényközösség számára, ami hamar felszívódott a sekélyes és hálátlan környezetben.

Talajvesztettség érzése lett rajta úrrá, és feladta a tápanyagrendszerben betöltött fontos szerepét. Így az őt körülvevő közönyös földlakók körében végleg elhagyta porhüvelyét. Utolsó útjához tehetetlenül asszisztáltak a hátramaradt közeli barátok. Lumbricus Terristris biológiai jelentőségét az idők folyamán többen felismerni vélték, fennmaradásáért néhányan még küzdeni is képesek voltak. De a harc az életéért hiábavalónak bizonyult. Lumbricus Terristris végső elkeseredésében önkézzel vetett véget szenvedésének, horogra akasztotta magát és halak martaléka lett.

Személye fontos evolúciós láncszemet jelentett a férgek és a gerincesek között. Emlékét remélhetőleg nem csak a száraz tankönyvek őrzik meg...

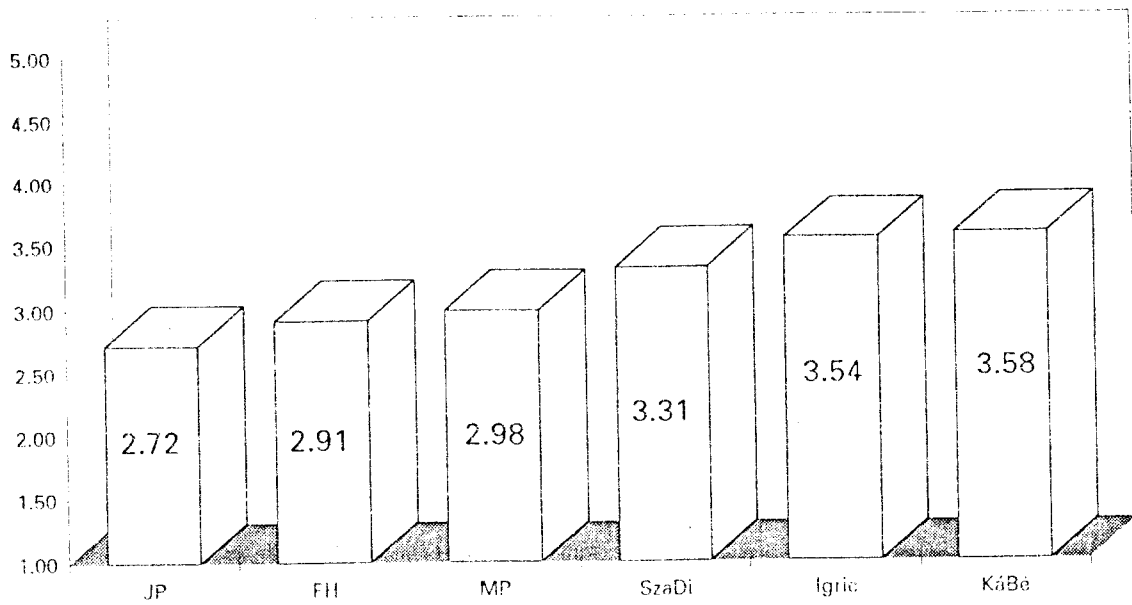
Béke poraira!

Nagy Ákos - Zártosztály

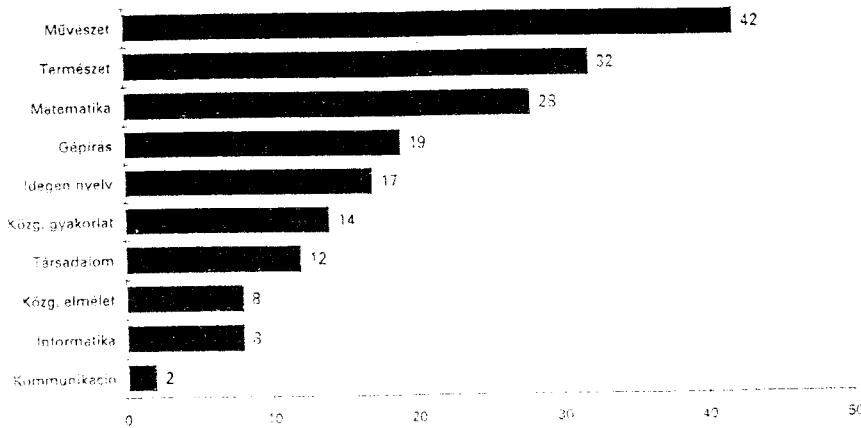
vilmus

Részleges vizsgastatisztikák

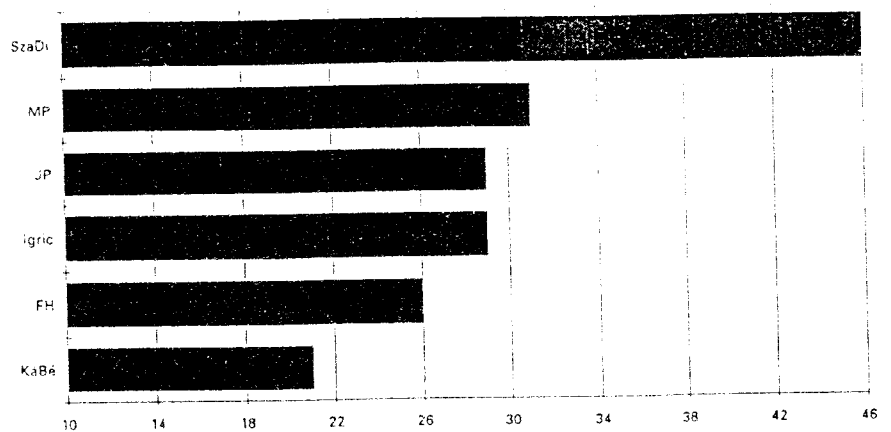
Összesített eredmények

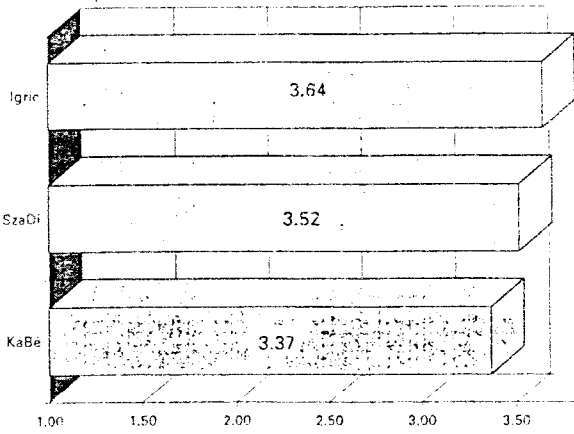
Sikertelen vizsgák tantárgyanként

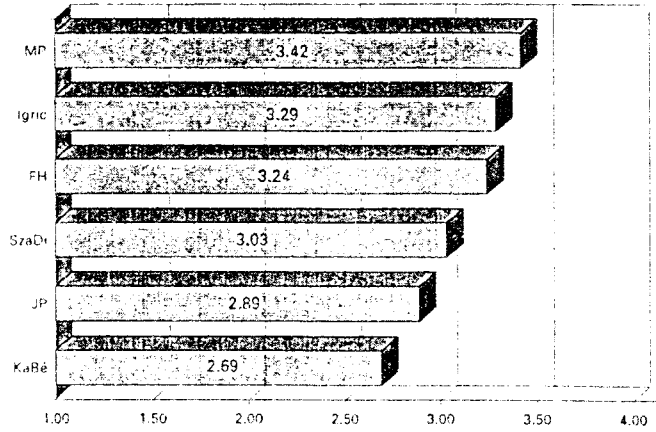
Sikertelen vizsgák osztályonként

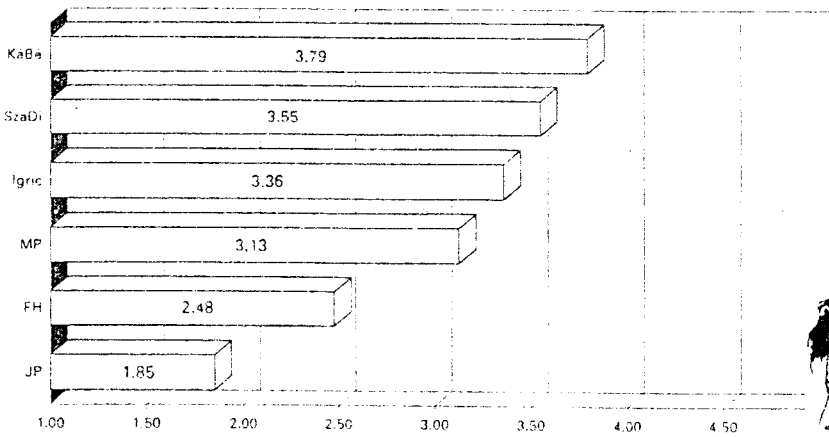
Kommunikáció

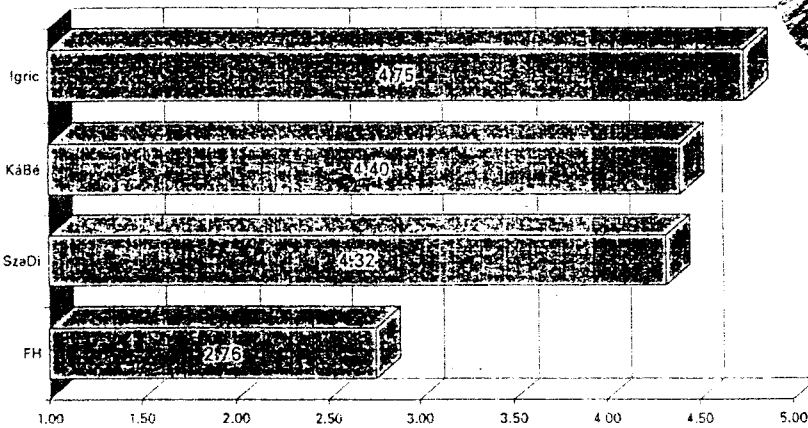
Természetismeret

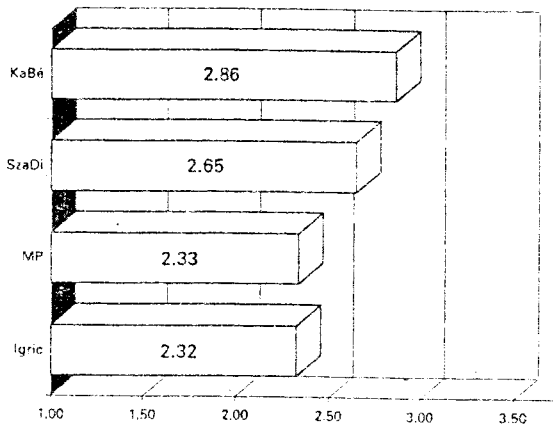
Művészet

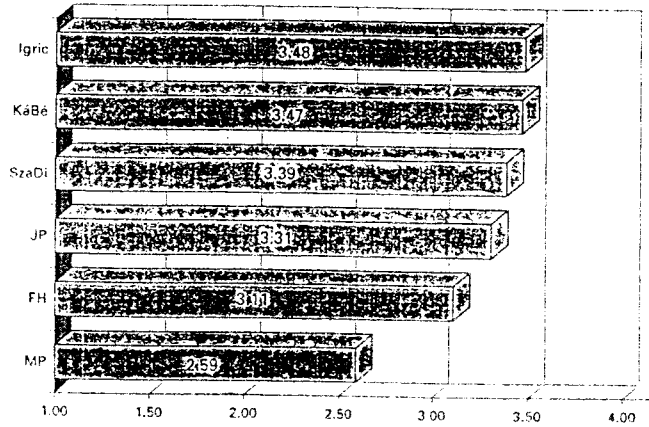
Társadalom

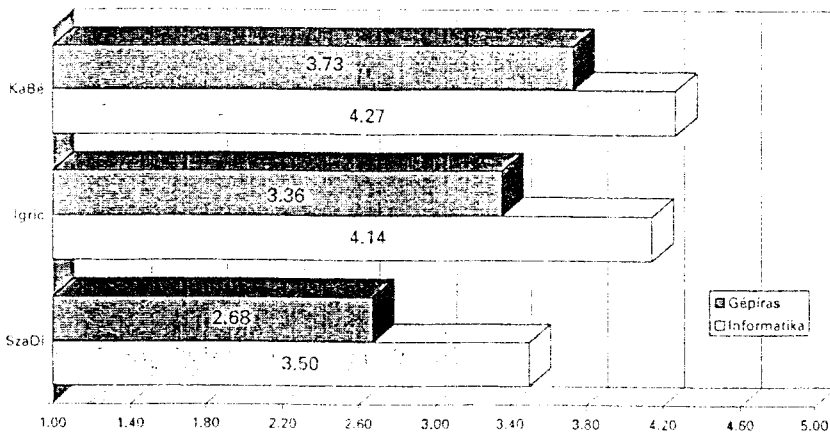
Matematika

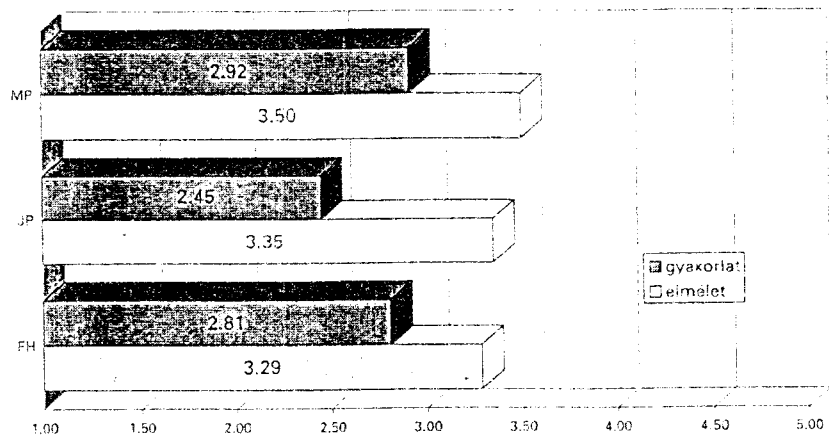
Idegen nyelv

Informatika, gépirás

Közgazdaság

A SPORT PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE

- EGYÉNI VERSENY -

- LEÁNYOK -

1. Harsányi Rita JP	52 pont
2. Sátori Ildikó KáBé	48
3. Cser Orsolya JP	41
4. Lányi Nóra KáOsz	36
5. Klein Anikó MP	34
6. Fülesi Dalma JP	31
7. Mogyorósi Krisztina SzaDi	25
8. Schindler Réka MP	23
9. Takáts Nati MP	22
10. Járfás Kati SzaDi	20
11. Kerülő Tímea SzaDi	19
12. Szakács Melinda KáOsz	16
13. Szandrik Ágnes MP	14
Várkonyi Niki JP	
14. Gergely Kata MP	13
Jánosi Petra SzaDi	
Kovács Tímea IgRic	
15. Papdi Barbara KN	12
16. Kána Zsuzsa MP	11
Lipp Szilvia KN	
Rajkai Ildikó JP	
17. Körösi Csenge KáBé	9
18. Gyarmati Ildikó JP	8
Korsós Gabriella SzaDi	
Leszák Melinda MP	
Siklósi Nóra KáBé	
19. Fehér Anikó KáOsz	7
Szabó Dóra SzaDi	
20. Belluska Krisztina KáBé	6
Danis Renáta IgRic	
Lombosi Judith MP	
21. Pekarik Éva KáOsz	5
22. Kovács Kati SzaDi	4
Rígó Krisztina SzaDi	
Schindler Andrea IgRic	
Strupka Gabi SzaDi	
23. Fabu Adrienn magánzó	3
Hanzély Réka KáBé	
24. Bogár Mariann SzaDi	2
Gulyás Emese W	
Miklós Anna KáOsz	
Réti Krisztina KáBé	
Tihanyi Mónika JP	
25. Balogh Bernadett KáOsz	1
Bíró Zsuzsa IgRic	
Hutás Eszter IgRic	
Kósa Judit KáOsz	
Meskó Eszter MP	
Nováki Csilla SzaDi	
Polónyi Andrea SzaDi	
Süle Gabriella IgRic	

- FIÚK -

1. Gyurcsák Péter FH	39 pont
2. Bilkei G.I. Balázs KáOsz	36
3. Spollár László SzaDi	35.5
4. Kovács Balázs SzaDi	29.5
5. Herczeg András KáBé	26
6. Nagy Gábor SzaDi	24.5
7. Zelenák Roland FH	24
8. Molnár András JP	23.5
9. Aubele Levente KáOsz	20.5
10. Simon Bálint JP	19.5
11. Bálint Dénes KN	19
12. Hatás György KáBé	18
Murvai Péter W	
13. Csörgöl Ákos MP	16
Váradi Péter FH	
14. Nagy Ákos JP	14.5
15. Matejka István KáBé	14
16. Budai Balázs KáBé	13
Fördös Tamás KN	
Magyar Péter IgRic	
17. Kovács Gergő KN	12
Nagy Szabolcs W	
Leucses András W	
Szabó B. Péter JP	
18. Bolyky Dániel KáOsz	11
Olejnyik Attila KN	
19. Fuchs Péter W	10
Szikszai Bertalan KáBé	
20. Kereskai Adorján W	8
Schidlik Balázs W	
Vas Zoltán magánzó	
21. Hársfai Krisztián KN	7
Kozma László V. év	
Veres Gábor magánzó	
22. Balogh Imre IgRic	6
Falcz Krisztián KN	
Farkas Zsolt JP	
Koncz Csaba MP	
Szilveszter Patrik KáBé	
Tóth Anrás KáBé	
Wippelhauser Zsolt SzaDi	
23. Fekete Ákos IgRic	4
Dévényi László KáBé	
L.B. MP	
Récsán Gábor W	
24. Borbély Ádám KáOsz	3
Pápay Bálint IgRic	
Sebő Ferenc KáOsz	
25. Kis Gergő KN	2
Lénárd György KN	
Kovács Mirkó KN	
Németh Péter FH	
Pándi Zoltán IgRic	
Péter Boldizsár KáOsz	
Pintye István MP	
Sallai László KáBé	
Sándor István KáBé	

Springinzvizs Endre V.év
Zelenyánszky Dávid KN
26. Balázs Karl IgRic
Bóna Márk MP
Bucsei András W
Ehleiter Tamás MP
Erki Tamás IgRic
Fehér Tamás SzaDi
Füredi Krisztián MP
Haris Richárd JP
Horváth Szabolcs KáBé
Kardos Dávid IgRic
Keebe Attila JP
Kristóf Krisztián IgRic
Nagy B. Krisztián SzaDi
Pintye Tamás KáBé
Pozsonyi Máté W
Preiszner Miklós IgRic
Szternák Tamás IgRic

- CSAPAT VERSENY -

I. JP	236.5 pont	14 fő	VI. KN	99 pont	12 fő
II. SzaDi	205.5	18	VII. FH	81	4
III. KáBé	171	17	VIII. W	76	10
IV. MP	163	16	IX. IGRic	68	18
V. KáOsz	143.5	13	X. V.év	9	2

Gratulálók!

Budapest, 1994. június 13.

Szabó László

- ASZTALITENISZ HÁZIBAJNOKSÁG -

FIÚ EGYÉNI: I. Gyuresák Péter FH
II. Szabó László testkultúra
III. Bálint Dénes KN és Veres Gábor magánzó

FIÚ PÁROS: I. Haluszka Tibor, Molnár Lajos Testkultúra

Sajnos a mostoha körülmények miatt nem sikerült zökkenőmentesen lebonyolítani a bajnokságot, de a jövőre bizakodással gondolunk!

Haluszka Tibor

- KOSÁRLABDA HÁZIBAJNOKSÁG -

Megjegyzések:

Mindenki szerepel a névsorban, aki legalább egyszer pályára lépett.
Átlagpontszáma csak annak a játékosnak van, aki csapata mérkőzéseinek több mint a felén pályára lépett, illetve kapott (kaphatott) pontszámot az ellenféltől.
A játékosok nevei a nevezési lapon található sorrendben szerepelnek (és legtöbbször abban a formában), tehát ez a sorrend nem jelez semminemű minőségi besorolást.
Kosárkirály: Kékesi Szabolcs (Még idősebbek otthona) 87 pont
Kosárkirályfi: Simon Bálint (Cicamicák) 48 pont
Kosárherceg: Bolyky Dániel (Evil Devils) 46 pont
A legjobb játékos: Kékesi Szabolcs (Még idősebbek otthona) 8,75 pont
II. legjobb játékos: Molnár Lajos (Törtető Tanerők) 8,33 pont
III. legjobb játékos: Simon Bálint (Cicamicák) 8,25 pont
Kosárkirálynő: Gyarmati Ildikó 25 pont
Legjobb női játékos: Gyarmati Ildikó 7,00 pont
Különdíj: Csajszik - az egyetlen női csapat, amely vállalta a férfiak ellen a küzdelmet.

- I. Evil Devils
 II. Még idősebbek otthona
 III. Cícamicák
 IV. Törtető Tanerők
 V. Csajszik
 VI. Red Stars

Játékosok **kosarak** **pontszámok**
 Kosarak száma A játékosok (ellenfelek) által adott pontszámok
 alapján számított pontátlag (1-10)

Evil Devils:

Aubel Levente	8	4,33
Bilkei-Gorzó István Balázs	4	-
Bolyky Dániel	46	8,00
Fekete Ákos	26	7,00
Nagy Szabolcs	20	5,00
Péter Boldizsár	-	-
Lámer Balázs	28	6,83

Még idősebbek otthona:

Mányi Gergely	43	7,25
Kékesi Szabolcs	87	8,75
Klein Tibor	6	6,375
Kozma László	26	6,00

Cícamicák:

Gyurcsák Péter	23	6,50
Matejka Márton	12	5,33
Molnár András	23	7,25
Nagy Ákos	7	-
Simon Bálint	48	8,25
Zelenák Roland	21	-

Törtető Tanerők:

John Conyers	36	6,50
Basa Attila	41	6,33
Horn Gábor	-	-
Szabó László	14	6,00
Haluszka Tibor	4	-
Molnár Lajos	42	8,33
Veres Gábor	25	5,66
Kovács Tamás	8	-

Csajszik:

Gyarmati Ildikó	25	7,00
Lányi Nóra	20	5,33
Sátori Ildikó	16	6,33
Fabu Adrienne	-	4,33
Fehér Anikó	14	4,33

Red Stars:

Murvai Péter	9	5,25
Lencsés András	18	6,00
Schidlík Balázs	13	5,00
Bucsai András	4	-
Lénárd György	2	-

Gratulálok a győzteseknek és minden résztvevőnek!

Molnár Lajos

TANULJUNK
NYELVEKET!

Hogy mondjuk angolul?

Az élet nap mint nap számtalan olyan egyszerű helyzetet teremt, amelyben az embernek magyarázkodnia, kérdeznie, válaszolnia, méltatlankodnia, dicsérnie - egyszerűen kommunikálnia kell. Az egyszerű helyzet is rögtön bonyolultabbnak tűnik azonban, ha idegen nyelvi közeg vesz körül minket, idegen nyelven kell a dolgokra reagálni.

Ez természetesen nem okoz semmiféle problémát az anyanyelvű beszélőnek. Figyeld meg a precíz kifejezéseket és az elegáns szófordulatokat egy külügyi szóvivő - Clinton elnök közel-keleti politikájáról tett nyilatkozatában!

[Statement]

CLINTON'S MIDEAST POLICY, EXPLAINED

SZÓVIVŐ!

The response below was given at a news briefing in March by Christine Shelly, the State Department's deputy spokesman, to a reporter who asked whether there had been a "clear statement of [the administration's] policy on settlements in the occupied territories." Shelly's response appeared in the March 14 Washington Post.

“Well, I think our position on settlements is, is well known. It certainly comes up from time to time in the context of, you know, testimony and other things. We do—the briefers—also, from time to time, get those questions as well. As to—you know, nothing has changed on that in terms of our position and, you know, I think it's—you know, I can refer you to, you know, to probably previous statements by officials on that. But I don't have anything—you know, I mean, you know, our—I think—I don't have—you know, I—we—usually we try to have, you know, a little bit of something on that. I'm not sure that it's going to be, you know, specifically what you're looking for. You know, generally speaking, our position on the settlements is that it's the Palestinians and Israelis have agreed that the final status negotiations will cover these issues and, you know, that's—that's also our view.”

John

Szóval tehát végül is jó nyaralást kívánok mindenkinek.

KAVAFISZ: ITHAKA

Ha majd elindulsz Ithaka felé,
válaszd hozzá a leghosszabb utat,
mely csupa kaland és felfedezés.
A Küklopszoktól és Laisztrügonoktól
s a haragvó Poszeidóntól ne félj.
Nem kell magad védened ellenük,
ha gondolatod tiszta és egyetlen
izgalom fűti tested s lelkedet.
A Laisztrügonokkal, Küklopszokkal, a bős
Poszeidónnal sosem találkozol,
hacsak lelkedben nem hordozod őket,
hacsak lelked nem áll velük utadba.

Válaszd hozzá a leghosszabb utat.
Legyen minél több nyári hajnalod,
mikor – mily hálás örömmel! – először
szállhatsz ki sose-látott kikötőkben.
Állj meg a föníciai pultok előtt,
válogass a jó portékák között,
ébet, gyöngyházat, borostyánt, korallt,
és mindennemű édes illatot,
minél többet az édes illatokból.
Járj be minél több egyiptomi várost,
s tanulj tudósaiktól szüntelen.

Csak minden gondolatod Ithaka legyen;
végső célod, hogy egyszer oda juss,
de ne siess az úttal semmiképp.
Inkább legyen hosszú, minél hosszabb az út,
hogy évekkal rakva szállj ki a szigeten,
az út aratásával gazdagon,
s ne várd, hogy Ithaka majd gazdagon fogad.
Neki köszönöd a szép utazást,
mit nélküle sosem tehetnél volna meg,
hát mi más várhatnál még Ithakától?

Nem csaphat be Ithaka, ha szegény is:
a szerzett tudásból s tapasztalatból
már is megtudhatod, mit jelent Ithaka!

Az ember előtt két út áll. Az egyik teli szürkeséggel, homállyal, a másik teli tapasztalattal, tudással, bár az utóbbi a nehezebb, kockázatosabb.

Az élet megismeréséhez vállalnod kell a felelősséget, kihívást. A kihívások árán lehet csak tapasztalathoz, bölcsességhez jutni. Lényeges, hogy az embernek legyen célja. Nem fontos, hogy világrengető dolog legyen, elég, ha számára fontos.

A költő is írja a műben, hogy a célt nem érdemes a legrövidebb úton elérni: "Ha majd elindulsz Ithaka felé, válaszd hozzá a leghosszabb utat".

Ha hosszú út megtételével érted el célod, az eredmény sokkal értékesebb, "finomabb" lesz.

Ha eléred célod, lehet, hogy felmerül benned a kérdés: Ezért csináltam, ezért szenvedtem? De nem ez a lényeg, hanem a közben szerzett plusz.

A költő közben kitér az emberi lélekre is. Az ember mozgatórugója saját benső énje. Ha gondolatai tiszták, nyugodtak, akkor az élményei is hasonlóak lesznek. Ám ha lelkében él a félelem és a gonoszság, akkor az életben is találkozik ezekkel.

A vers kulcsszava a cél. Ha nincs célod, az egész életed szürke lesz. Mindent megszokásból tudsz csak csinálni. Ha majd megöregszel, nem lesz mire visszaemlékezned. A szürkeség összefolyik.

A cél kitűzése mindig hoz valami újat, véletlent. Bár ez nem mindig jó, mégis érdemes vállalni, hiszen az emberi élet csupa meglepetés. Akinek az élete megtervezett, az az évek során lassan géppé válik. Megszokások vezetnek csak.

Akik a verset követik, egyben Odüsszeuszt is választották. Nekik gazdag, kalandos életük lesz. Persze életünk minden pillanata nem lesz jó, de összességében, ha visszatekintenek, szép múltat látnak majd maguk mögött.

A következő oldalakon olyan írások olvashatók, melyek a kísérettségi vizsgán születtek. Nem minden alkotótól tudtam engedélyt kérni a közlésre, mert a vizsgák bonyolult időbeosztása elérhetetlenné tette őket a számomra. Ezúton kérek elnézést az önálló döntésem miatt. Remélem, egyikük sem fog nehezteni művük publikálásáért.

a szerk.

Arcok és álarcok

Hagyományaink között vannak olyan szokások, hogy az emberek felöltöznek másnak, mint amilyenek valójában, arcuk elé pedig álarcot tesznek, hogy ne ismerjék fel őket. Ilyen például a farsang. Ezt a szokást már kisgyermek korában megismeri az ember, ilyenkor a legnépszerűbb. Annál nagyobb a sikere egy álarcnak, minél kevésbé ismerik fel a mögötte rejlő arcot.

Persze az álarcokkal nemcsak ilyen ártalmatlan játékok alkalmával találkozhatunk. Sok ember hasznát veszi az álarcok jó tulajdonságának, hogy eltakarja a viselője valódi arcát. Ezzel sokan vissza tudnak élni. Ilyen például egy álarcos rablás vagy gyilkosság. Ezekben az esetekben az álarc viselője nem tart attól, hogy bárki fel tudja őt ismerni, hiszen takar az álarc.

Régóta ismert színjátásunkban is nagy szerepe van az álarc viselésének. Már az ókori görögök is szívesen használták, sőt ez volt az egyik fő kellékük. Abban az időben nők még nem játszhattak, így minden szerepet a férfiaknak kellett alakítaniuk. Ebben nagy segítség volt az álarc, hiszen viselésével a női szerepeket is el tudták játszani...

Persze a színész amikor maszk nélkül szerepel, valójában akkor is egyfajta "láthatatlan álarcot" hord. Hiszen ilyenkor nem saját egyéniségét, saját énjét adja elő, hanem egy másik ember, egy másik élőlény szerepébe, viselkedésébe, életébe bújik bele, átélve a másik, az általa eljátszott személy személyiségét. Ilyenkor úgy érezheti, hogy abban a pillanatban ő egy teljesen más valaki, mint amilyen valójában. De a színésznek is van saját arca, ami már tényleg ő.

Sokszor mi, mindennapi és kevésbé mindennapi emberek is viselünk álarcokat, amik mögül - ha kell - kimutatjuk az igazi arcunkat is. Sok házaspár egy-két évvel egybekeelésük után azzal az indokkal válik el, hogy úgy érzi, a másik teljesen megváltozott, nem olyan már, mint régen volt. Ilyenkor jobb lenne, ha elgondolkoznának. Lehet, hogy akitől most azt mondják, hogy megváltozott, tulajdonképpen nem is változott meg, hanem pont olyan, amilyen valójában, csak eddig nem a saját arcát, nem a saját énjét mutatta meg. Persze ez a jelenség nem csak a házastársak között figyelhető meg. Az élet bármely területén előfordulhat és megtalálható.

Az emberiség egészét tekintve megállapítható, hogy területenként eltérő az emberek arcvonása. Ennek alapján rasszokba osztották az embereket. A Dél-Ázsiában élő emberek általában alacsonyok, arccsontjuk széles, szemük keskeny, bőrük sárgás, hajuk általában fekete és egyenes. Afrikában teljesen máshogy néznek ki az emberek. Bőrük fekete, szájuk vastag, telt, szemük fekete és nagy. Megint más mondható el a fehérbőrű emberről.

Az arcoknak nagyon sok szerepük van. Sok mindent ki tudunk vele fejezni, olyan dolgokat is, amiket szóban nem lehet. Fontos lenne, hogy mindig mindenki a saját arcát mutassa, ne pedig "álarcot". Persze ez sokszor elkerülhetetlen. Úgy gondolom, hogy amíg az emberiség létezik, addig mindig lesznek arcok és álarcok.

Paulovits Anita

Természetes és teremtett környezetünk

1.

„S a hatodik napon teremté az embert. S látá, hogy ez jó.” Valóban. Az ember szabadon élt a vadonban, gond nélkül. Volt mit enni, nem volt nagyon hideg, és hogy ne unatkozzon, ott volt az oldalborda-párja is. Az idillt egy fránya csúszómászó zavarta meg, mégpedig egyszerűbben, mint gondolnánk. Rádöbbsentette őseinket arra, hogy ha használják fejüket, átalakíthatják környezetüket. Az Úr a többdimenziós Léleknek egy játszóteret hozott létre, amolyan virtuális valóság stílusban. Ahhoz, hogy az így nyert szabadság valóban szabadságnak tűnjön, mielőtt materializálódna a lélek, gyakorlatilag elfelejt mindent, „tisztá lappal indul”. De mivel azért itt meg is lehet halni (mint ahogy nem minden macska esik talpra a fáról), létfenntartó ösztönökkel is ellátott minket a Gondviselő. Ezt olyan formán tette, mint az autógyárban szokás, ahol szabványtartozéknak tekintik az életmentő légszákot most már minden típusban.

Ez az, amit az „antijó” kihasznál. Tudta, hogy ösztönösen törekszünk a biztonságosabb életre, amihez leggyakrabban a kényelem társul; csupán annyit tett, hogy megtanított tudni. Tehát megtanított különbséget tenni a dolgok közt, felismerni, mi az, ami - ha nem is nagyon, de - veszélyeztetheti létünket. Tehát megtanított félni. Féltetni. Aggódni. S máris elérte, amit akart: elvesztettük önbizalmunkat. Inkább házat építünk, mintsem a szabad ég alatt aludjunk. Inkább gyógyszereket szedünk, mintsem bízunk magunkban és a természetben.

Amit nem kapott meg, azt megszerezte. Most - pillanatnyilag - Ő uralja a Földet. Sok neve van: sátán, ördög, Lucifer, stb. Nincs már sok ideje hátra, s ezt Ő is tudja, ezért mindent megtesz, hogy az utolsó perceit is kihasználja. Semmi sem létezhet az ellentéte, a párja nélkül. Így van ez az isteni szinteken is. Egymást természetesen nem pusztíthatják el, de időlegesen uralmat nyerhetnek a másik kárára.

Időlegesen - micsoda kifejezés! Nincs idő, sem tér, sem semmi, ami fix támpont lehetne. Mindenhol - bennünk, körülöttünk -, mindenkor jelen van.

Ahogy telt-múlt az idő, az ember egyre jobban kitanulta, miként alakíthatja környezetét. Az őseiber barlangrajzokat készített, kőbaltát, s már ismerte a tüzet. Az ókorban már hallani lehetett a kezdetleges fémszerszámok pengését. Babilon népe megdöbbsentő matematikai tudásával hatalmas épületekkel a korai New Yorkot hozza létre. Egyiptomban igen komoly munkaerőre támaszkodva szintén óriási templomokat húznak fel, nem beszélve kiterjedt csatorna-rendszerükről. Ugyanekkor Dél-Amerikában is fantasztikus épületek tornyosulnak az őserdő meg a kukoricaföldek közt. Az ezt követő középkor, bár sötétnek van titulálva, „buvl & Babjnás, elnyomott nép mägött az alkimisták - korántsem olyan tudásszinten - folytatták őseik kutatásait. A tüzet már jól ismeri az ember, akár Prometheus hozta, akár nem, s a fémeket is rég uralma alá hajtotta.

Az emberi intelligencia érdekes hullámválása figyelhető meg: hajdanában, „az emberiség hőskorában” barlangokban laktak őseink, s mindent meettek, amit találtak. Az ókorban igény mutatkozott a kulturáltabb lét megteremtésére, de ez sem jellemző mindenhol. Amíg virágzik az egyiptomi meg a görög kultúra, Eurázsia pusztáin mindenféle nomád csoportok éltek vad életüket, fel-alá vándoroltak, mintha valami féken tarthatatlan erő hajtotta volna őket. Spártában is farkastörvények uralkodtak, de ott felügyelet alatt álltak a taigetoszi csecsemő-szelektív közösségek.

Szóval a középkor az általános butulás időszaka, bár itt is találunk remekbe szabott alkotásokat a képzőművészet minden területén. Kiemelkedőt alkotott Leonardo, Michalengelo, csak hogy a legismertebbeket említsem.

Az újkor hajnalán mintha mégiscsak hajlandóság mutatkozna a szellemi posványból való kiemelkedésre. Az eddig általánosan - 20-as IQ lassan, de biztosan nyomakodott fölfelé. Az ember már igencsak átlalakította környezetét. Háborúk, inváziók, keresztes csetepaték...

Apropó, keresztesek. A keresztény vallás roppant jó álcahálónak bizonyult bizonyos politikai, hadi, társadalmi manipulációk, kihasználások felé.

Most már gőzgépek pöfögnek, szöveggyárak foglalkoztatják a kilátástalan életű, értelmetlen, könnyen kihasználható tömegeket, vitorlások szelik a golyóbisunkat borító víztükröt, s elmúlt már a hajdani romantikus felfedezések kora. Például az egyik legnagyobb tévedés, amikor Kolumbusz 1492-ben abban a hitben, hogy Indiát érte el a térkép hátuljáról, rászabadítja a kokvisztádorokat egy ragyogó kultúrára. A világháborúk hihetetlen ember- és hadianyag utánpótlást igényeltek, teljesen át van alakítva a világ arca, kőola jszipolyozó fémszörnyek dübörögnek büzt okádvá, lealacsonyodott emberek tengetik semmitmondó életüket az önbecsülés teljes hiányában. Ezt a tendenciát már csak a repülés felfedezése tudta tovább gyorsítani, amíg meg nem hódítottuk a világűr.

Most, néhány szörnyű világháború és még szörnyűbb offenzíva után a megromlott, bűnbánó ember vágyódik vissza a természethez, mind táplálkozási, mind vallási, mind mindenféle szempontból. Egyenesen divat lett.

Fuchs Péter

2.

...Az 1933-ban uralomra jutó fasizmus Európában megpecsételte a zsidóság sorsát. A nürnbergi zsidótörvények a történelem egyik legborzalmasabb dokumentumai. A deportálások és koncentrációs táborok elől menekülő zsidók "visszamentek" a Szentföldre, és létrehozták az egyik legfiatalabb államot, Izraelt. Az állam 1947-ben alakult meg, és egy addig új, mondhatni utópista, de mégis megvalósítható társadalmat alkottak. A kitelepülő családok, baráti társaságok nem egy összefüggő nagy országot alkottak, hanem - az ókori poliszokhoz hasonló - városállamokat, faluközösségeket, melyeket kibucnak neveztek el.

A kibucok élete a nyüzsgéshez, mozgalmassághoz, a városi élet forgatagához, a pénz mindent elsöprő erejéhez szokott európai ember számára igen különös.

Megalkották azt, amiről sok tudós és filozófus csak álmodozott évszázadokon át.

A kibuc társadalmilag egyenlő emberek közössége. Az együtt megélt szenvedések, borzalmak egy-egy érzéseket, mindenekelőtt hatalmas szeretetet ültettek az emberekbe. A kibucot az "öregek" - a kibuc alapítói - irányítják, bevonva a többi ottlakót is. A kibucnak saját vagyona van, melyet a kibucban kívül dolgozók a különböző gyárhoz kapnak, illetve a bent dolgozók termelő munkájukkal előállítanak. A kibucokban az éghajlatnak megfelelő növényeket termelnek, melyek bizonyos hányadát értékesítik. Élelmük nagy részét saját maguknak megtermelik, igen kevés külső forrásra van szükségük, amit a közös vagyontól fedeznek. A kibucban belül az embereknek van saját vagyona is természetesen, de ez nem engedi meg a társadalom vagyoni rétegződését. Ha a kibuc egy lakójának különleges igényei vannak - és miért ne lennének, hiszen ők is emberek -, akkor be kell jelentenie a kibuc rangidőseinek, és azok - ha a körülmények engedik - "kiutalnak" pl. egy autót, feltéve, hogy az illetőnek valóban szüksége van rá. A közös vagyont mellett mindenki rendelkezik egy bizonyos kvótával, amelynek értékében a helyi boltban vásárolhat. Az apróságok (pl. cipőfűző, boríték, papír...) ingyenesek.

A kibuc lakóinak étkeztetését a kibuc magáravállalja, és közös kasszából fedezi. A közös étkezések teremtik meg a családias hangulatot a több száz fős kibuc lakói között.

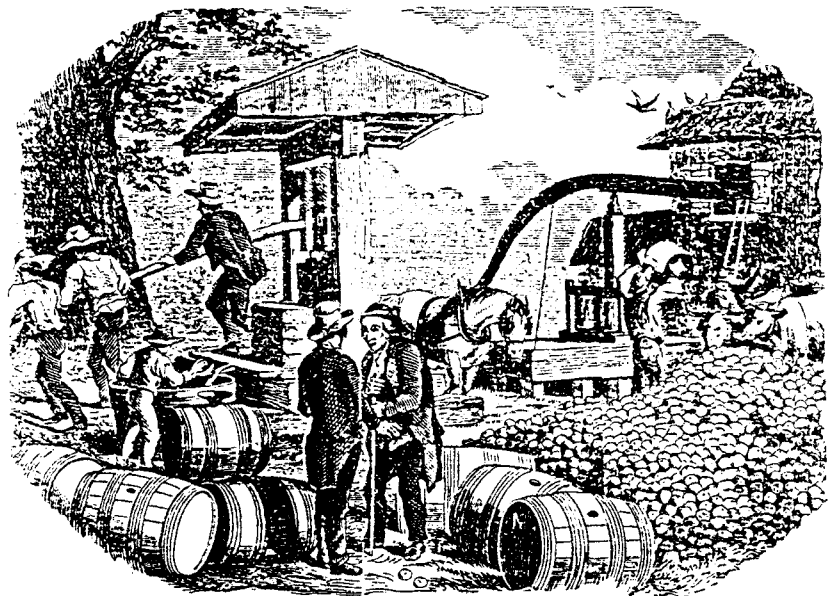
A kibucban ma már nem kizárólag zsidók élnek, de a túlnyomó többséget ők alkotják, és ezért természetes, hogy zsidó szokások szerint élnek. A gyermekeket az ún. gyerekházban nevelik hat éves koruk után, hogy megfelelő képzettséggel és gondolkodásmóddal rendelkezzenek. A gyerekház tulajdonképpen egy bentlakásos iskolaként üzemel, ahol a kibuc összes egyidős gyereke tölti hétköznapjait.

Röviden így lehet bemutatni egy ma is üzemelő kibucot. Persze nem középkori körülmények között kell őket elképzelni. Ugyanúgy használnak modern gépeket, házaik ugyanúgy szépek és ízlésesek, de mindezen "tárgyi jólét" mellett megtalálták azt a közösségformátumot, mely boldoggá teszi őket.

Előbb-utóbb a kibucok is megváltoznak, és a jelenlegi helyzetet vizsgálva az új generáció már nem lesz képes tartani ezt az egyedülállóan (talán még az amerikai Biblia törvényei szerint élő amások szűk csoportja él így) békés életet. A pénz szeretete a kibucba is betört, és lassan le fogja győzni az egymás iránt érzett szeretetet. Sok frissen bekerült ember ki akar válni, és gondolkodásmódját terjeszti is. Idővel tehát várható a kibucok felbomlása is.

Mindezek ellenére mégis csodálatos dolog, hogy a ma élő emberek létre tudtak hozni egy ilyen közösséget. Azt pedig, hogy ez sokáig így marad, csupán remélhetjük. Mindenesetre én szívesen élnék egy-két hónapig egy ilyen környezetben.

Kozári István

Látszat és valóság

A látszat és valóság a reális lét és a képzelt világ közti kapcsolat, illetve az elkülönülés kifejezője. A látszat, mely érzékcsalódásokon alapszik, sok dologban rosszul informál bennünket, elképzelt ideákat kelt bennünk. Ehhez kapcsolódik egy filozófiai irányzat, az idealizmus, mely Platontól ered. Elképzeltései szerint az ideák öröktől fogva létezőek, és mint a valóság visszatükrözői jelennek meg. Híres Barlang-hasonlatában is ez kerül kifejezésre.

A valósághoz kapcsolódó szemlélet a realizmus, mely csak a tényszerű, valós dolgokra épít. A két jelenség azonban legtöbbször összekapcsolódik. Emberi természetekben, viselkedésben és az élet bármely pontján kifejezésre kerülhet. Az átmenet a két dolog közt, a ráebredés a valóságra látszatképekből - sokszor végzetesen lesújtó lehet, életeket tehet tönkre. Ez jelenik meg a kamaszkorban, a felnőtté válás idején. Ekkor az egyén kilép a gyermeki, idealizált világból a tiszta, nyers valóságba, ahol a még naiv, gyermekded lélek könnyen elveszhet.

Az ember mint gyöngye lény sokszor elkeveredik a nagyvilágban, sodródik az étellel. Ilyenkor nem tud igazán önmaga lenni, látszatokat kelt önmagában és másokban is. Ez a felvett kép igen veszélyes; kapcsolatokat és kialakult egyéniségeket tehet tönkre, melyek rendbehozása legtöbbször teljesen reménytelen. A látszat ilyenkor bünteti önmagát és a valóságra törekszik. A reális önkontroll kialakítása azonban még ennél is nehezebb az esetlegesen fellépő gátoló tényezők és a látszat létezése miatt.

Ez a látszat pedig tagadhatatlanul ott van a tényleges valóság mellett; létezése kétségbevonhatatlanul igaz mindamellelt, hogy elvileg teljesen szubjektív.

Az élet felfogása teljesen magunktól függ, így a látszat és valóság megítélése, elkülönítése is. Talán éppen ezért nem beszélhetünk ezekről általánosítva, a közvélemény számára elfogadottan. Mindennek ellentétben vannak persze az életnek, a világnak olyan területei, ahol említhetünk kimondottan reálisságot és idealizáltságot. Ilyen például a legtöbb tudomány, ami a tényszerűsége, valóságra épít és a művészet, ahol a látszat, a valóságon való átlépés dominál. Jó példa erre a szürrealizmus mint művészeti irányzat. A valós határain túli ábrázolás, a különböző látomások, víziók megjelenítése teljesen az alkotó szemzőgét tükrözi. Ezek az alkotások mind egy idealizált világban léteznek, ahonnan kilépniük lehetetlen.

A társadalomban rejlő különbségek szintén a látszat és a valóság tényére vezethetők vissza. A generációs problémák okai az idealizált és reális világ megítélésének különbözőségére utalnak, hiszen a másik egyén felfogá-

sának el nem fogadása, esetleges félreértelmezése adja a legtöbb probléma alapját. A kisebb csoportok kialakulásának okai hasonlóak. A kapcsolatokon belüli őszinteség, a valóság teljes mértékben való megmutatása eredményezhet csak egy biztonságot adó barátságot, szerelmet. Ilyenkor a látszat háttérbe szorul, nem kap szerepet az oly gyakran fellépő kétszínűség és az alattomos rosszindulat.

Az életben való részvétel a legtöbb embernél a valóságot tükrözi. Ezt talán a sok nehézségen való sikeres túljutás, a problémák sokaságán szerzett edzettség és az ezekkel járó bizonyos fokú elhidegülés okozza. A látszat keresése, illetve a hozzá való menekülés már kevesebb emberben van jelen, de épp ezért talán több figyelmet igényel. Ilyen emberek talán a veszélyeztetett fiatalok, a rossz családi körülmények közt élők és a kábítószeresek, alkoholisták. Számukra a valóság és látszat közti különbségek jóval többet jelentenek, mint az átlagemberek számára, akiknek élete e két dolog teljes figyelmen kívül hagyásával telik el, holott jelentőségük magasan kiemelkedő.

Markovits Lili - W

Káosz és rend

Káosz. A teremtés kezdete előtt uralkodó semmi. Nincsenek természeti törvények, nincsen értelem. Majd hirtelen megjelenik a teremtő, aki rendet csinál az ősi semmiből. Isten, talán istenek. Harcok dúlnak közöttük, s végül béke honol a földön. Melékesen megjelenik az ember is, véletlenül, nem mint a teremtés koronája. Van már rend, van már világ.

Ezt láthatjuk a legtöbb teremtéstörténetben. A káoszból kialakul hirtelen a rend. Nincs tudatos cselekvés a teremtés mögött, a véletlennek köszönhetjük létünket, világunk létét.

De van kivétel. A Biblia. A Biblia, ahol értelem lakozik minden esemény felett, ahol nem véletlen meléktermék az ember. A cselekvés mögött gondolkozó lény van, akit mi Istennek nevezünk. Kétféle teremtéstörténet van a Bibliában is. Talán itt is megtalálható egy kis Káosz? Agyagbábuk vagyunk, melyeket az isteni lehellet keltett életre? Vagy talán mindannyian egyetlen emberpártól származunk? Voltaképp csak egyetlen embertől, Ádámtól, hiszen az ő oldalbordájából teremtette Isten Évát. Talán az ő bűnbeesésük miatt nem ismerhetjük meg a paradicsomi létet. A kígyó csábítása miatt úzték ki az emberiséget az Édenkertből, s jelent meg a halál a földön? Az ördög szolgájának gonoszága kevés lett volna, ha nincs Éva, aki beleegyezett a tiltott gyümölcs leszakításába.

Vegyünk egy másik példát. Nézzük meg a rend egyik székhelyét, Egyiptomot. Az egyiptomi társadalom nem mentes gyarlóságoktól, kapzsiságtól, káosztól. De egészében véve rend uralkodott. Társadalmuk jól szervezett, az állam hatalma szilárd. A fáraó áll az élen, akit istenként (később isten fiaként) tisztelnek. Személye sérthetetlen. Számára építik a hatalmas piramist, melynek munkálataiba már születésekor belekezdnek. Ez a hatalmas sírbolt sok érdekességgel szolgál a mai ember számára is. A tudományok magas fokon állnak, (főleg a matematika és a geometria), az állam szervezett, írnokok, írástudó emberek végzik a fontosabb feladatokat. Az ő képzésük rendkívül körülményes és hosszantartó, s ennek így is kell lennie ahhoz, hogy megtanulják az írás, a számolás fortélyait. A képzés kiterjed az uralkodó család fiaira is, akiket legalább olyan szigorúan nevelnek, mint egy írno-

kat. Ez a rend és fegyelem megmutatkozik művészetükben is, mely többnyire a temetkezési szertartásokkal volt kapcsolatos. A sírkamrákba olyan festményeket festettek a legügyesebb mesterek, melyek a fáraó mindennapi életének eseményeit, résztvevőit ábrázolták. Hitük szerint ezek által a túlvilágon majd a fáraó folytathatja megszokott életét. Ábrázolásmódjuk nem volt tulságosan fejlett, hiszen festményeiken csak két dimenzióban

alkottak, s nem használták a térábrázolást. Szobraikon és persze festményeiken is statikus, mozdulatlan figurákat láthatunk többnyire, akik merevségükkel nagyon idegenszerűnek tűnnek.

A társadalom rendezett életéhez hozzátartozik életmódjuk alakulása is. Az élet minden területén erős hatással volt rájuk a Nílus folyó, melynek pontos áradásaitól függött egész életük. A földművelő csak áradás után tudott földjén dolgozni, a száraz időszakban más munkát kellett találnia. Nem volt túl sok lehetősége, hiszen munka csak a piramisok építésénél volt. A Nílus az egész rendszerre hatott, tehát ez a folyó volt az egyik alapja a rend kialakulásának.

Vegyünk egy ellenkező példát. A káosz uralkodott például a boszorkányperek idejében a "sötét középkorban", mikor ártatlan emberek kerültek máglyára, kízókamrába. Az emberi butaság és kapzsiság felülkerekedett a renden, eltiporta azt. Nem csak azért zajlottak ezek a perek, hogy ostoba, aljas emberek megszabaduljanak vélt vagy valós ellenfeleiktől. Az anyagi haszon reményében is jelentettek fel "boszorkányokat". Az inkvizíció elől nem lehetett elmenekülni, nem volt hová futni. Akit egyszer megvádoltak az csak óriási szerencsével kerülhette el a borzalmas máglyahalált, de a kízsásokat (melyben mindig leleményes alkotó volt az ember) semmiképpen. Ez az időszak (amely művészetileg nem is volt olyan "sötét") nem nevezhető az emberiség fénykorának. Ehhez persze hozzájárult a csekély iskolázottság, a járványok, a magas halálozási arány is. Ezt az időszakot tehát a káosz uralta, mely mindent elsöprő győzelmet aratott.

Az ember arra törekszik, hogy a benne uralkodó káoszt megszüntesse. Ezért gyarapítja ismereteit, és ezért szeretne minél többet megtudni az őt körülvevő világról. Hogy ne csak múltjáról, hanem jövőjéről is lehessenek elképzelései, "feltalálta" valaki a jóslást. A jóslásnak nagy hagyományai vannak minden nép történetében. Jósoltak már az egyiptomiak és a görögök, és a magyarság ősei is. Egészen furcsa jóslási formák alakultak ki. Néhol állati maradványokból, belekből, máshol kártyából jósoltak. A tenyérjóslásnak nagy hagyományai vannak. Szerintem a jóslással nem tehetünk túl sokat a bennünk lévő káosz ellen, csupán megpróbáljuk áztatni magunkat azzal, hogy többet ismerünk meg a valódi világból.

Befejésképpen visszatérek gondolatmenetem elejére, a teremtéstörténetekre. Az emberiség ezektől a történetektől reményt kap arra, hogy a káosz igenis legyőzhető, s van esély arra, hogy egyszer a rend fog uralkodni.

Halla Z. Gábor - KN

Vitéz Preiszner

Mindig véd meg az igazadat!

Mottó: Ha ki akarnak * -ni veled, akkor ki is * -nak...
És mindig te * -ol rá...
Meg én...

Reggel nyolc óra körül álltam a hetes busz csuklójánál... Körülnéztem, és kitört belőlem a szokásos reggeli hangulat: Mindenkit lelövök címszó alatt. Borzasztó, hogy ha az emberek együtt vannak, tömegesen egészen megváltoznak. A kedves nagyanyó fröcskölő nyálú vénasszony, a naiv cserkészfiú a gerinctelen számító vadállattá, a művészlelkű szimpatikus fiatalember nullás intelligenciájú troll barbárrá, stb. Következésképpen annak ellenére, hogy egyenként a legtöbb ember valamiért értékesnek mondható - eszéért, butaságáért, megfontoltságáért, határozatlanságáért, erejéért, gyengeségéért, stb. - az emberiség egészében - kissé köznyelvi megfogalmazva - egy kalap szart sem ér...

Természetesen erőt vettem magamon és végül nem lőttem le senkit...

Tehát "nyugodtan" álltam. A busz megállt a Körtéren, fölszállt mellém egy ötven körüli megviselt férfi (ő a pozitív hős), nem tolakodott, nem vett részt az itt helyben improvizált "KIÉ AZ ÜLŐHELY?" című, életre-halálra vívott gladiátor-harcban sem...

Csak állt és nézett maga elé, már majdnem megbarátkoztam az étellel, mikor megszólalt az ismerős hang:

- Jegyeket, bérleteket kérem ellenőrzéshez felmutatni! Fiatalember, önnek van jegye?
- Nem igazán - feleltem.
- Hogy beszél maga? Mi az, hogy nem igazán?
- Nincs...

Miután végzett velem, a mellettem álló férfihez fordult, aki időközben elővette jegyét, és az ellenőr szeme láttára kilyukasztotta.

- Nem most kell ám kilyukasztani, hanem felszálláskor - szólalt meg hetykén az ellenőr.
- Most szálltam fel - válaszolta egyszerűen.
- Na ne regéljen nekem itten, Andersenkém! Adja ide a személyi igazolványát!
- Most szálltam fel...
- Akkor most szépen leszállunk a következőnél.
- Nem.
- Szóval most szállt fel?
- Igen.

- Szóval behazudik a pofámba? Gerinctelen állat. Hát mit várjon az ember a fiataloktól, ha az öregek is az ember képébe hazudnak? Tudja mit kéne az ilyen emberrel, mint maga? Hazavinni szépen és bele az ujját a kettőhúszba...

Akkor most leszállunk.

- Az előbb szálltam fel.
- Szálljon le azonnal!
- Nem.

Időközben megállt a busz, én leszálltam, hogy mások fel tudjanak, és megálltam az ajtó mellett, hogy visszajuthassak eredeti helyemre. Ekkor megjelent a tipikus negatív hős: egy ötven körüli, másfél méter magas, hatszázkilós sertés, aki befurakodott elé, és bár rendelkezésére állt volna még testméreteihez képest is igen sok hely, ő megállt a lépcsőn, pont előttem, és egy "Sajnálom, öcsi megtelt..." kijelentéssel, magabiztos mosollyal a száján lelökött.

Ez az az eset, amikor kedvem lett volna elővenni egy nagy kaliberű fegyvert, és az ajtón keresztül beleengedni három golyót (bár szerintem a testén felhalmozódott hártya egy ágyulóvést is megfogna), és végignézni, amint szétkenődik a korlátan.

Egyetlen örömöm az volt, hogy az ötven körüli férfi megvédte az igazát.

Órára néztem... Már jön is a következő busz...

Felszálltam...

Vele együtt...

* A "*" mindenütt ugyanazt a szót helyettesíti, de a szerkesztő nem járult hozzá a kinyomatásához.

Miklós oldalai

Indulataink

Mint mindig, most is este hét körül ért haza. Ilyenkor mindig ideges volt és fáradt. Húsz éve dolgozott egy gyárban, megszokta már a napok egyhangúságát, szürkeségét. Bement a szobába. Mint mindig, most is felesége várt rá, az asztalon két üveg sör, pörkölt, stb. Köszöntek egymásnak... Leült...

Nem tudta, mi az, amit érez, de ilyen még sosem fordult vele elő. Most nem az iszonyatos fáradságot, kimerültséget érezte, mint általában. Most talán - nehezen tudta megfogalmazni az érzést - valami hideg, számító és elvadult dühöt érzett az egész világgal szemben. Gondolataiban már nem a szobában járt. Végiggondolta nagyon pontosan egész eddigi életét. Iszonyatos gondolat futott végig az agyában: mindaz, amit tett, semmit sem ér. Nem arra gondolt, hogy ha alkotott volna, vagy emberéleteket mentett volna meg, akkor most ő lenne valaki, hanem arra, hogy bárki bármit tesz, semmi olyat nem tehet, aminek valami értelme lenne. Nincsenek magasabb rendű célok, nincs többet semmi sem. Minek? Minek tenni bármit is?

Nem gondolt most sem Istenre, sem élet utáni létre, pusztán arra, hogy amit ő itt művelt ezen a világon, az semmivel sem ér többet annál, mint amennyit a folyók építőromboló munkája ér. Minden, amit az emberek tesznek, fizikailag megfogalmazható; a festő is csak összekeni a vásznat, és hiába okoz egyeseknek jó érzést vagy hasonlót, valójában semmi sem létezik a fizikai dolgokon kívül ezen a világon, hiszen minden, aminek valódi értelme lenne: elveszett.

Túlságosan kezd az emberiség EMBER lenni, és az ember nem tesz mást, mint: el-tünteti mindent a földről, aminek értelme van, túl a fizikális dolgokon. Ami természetes lenne, mint a törzsi táncok vagy énekek, azt az ember először leplezi, majd kiöli magából. A lélek meghalt, hisz az ember fáradt és elfoglalt és felnőtt ahhoz, hogy foglalkozzon vele. Nincsenek illúziók, mesék, varázslatok, és gondolatok sem... Soha többet... Minden elveszett...

Ki akart törni a hétköznapiakból és a világból, amely tönkre tette őt és mindent... Ez a világ a felesége volt számára. Ő volt az, aki a napok egyhangúságát jelentette. Most nem a gondoskodó, kedves fiatal lányt látta, aki főzött rá, mosott rá és szerette, hanem tönkretevőjét. Kiment a konyhába és átgondolt mindent. Precízen, hidegen... Mint ahogy a világ tette vele.

Megfente a konyhakést, elrejtette az ingébe és elképzelt mindent. Látta, amint a kés mélyen belemetsz a húsba, látta a véres tetemet és a mocskos kést a kezében. Látta azt is, amikor a rendőrség megérkezik és elviszik. De ez most mind nem számított... Gondolt egyet, felemelte a kést, és megállt... Kiesett a kés a kezéből, és ő rohant ki a szobából. Felesége nem tudott semmit, csak ült tovább és evett, ő pedig tudta: nem tehet semmit. Nincs kiút... Soha...soha...

A halhatatlanságról

A halhatatlanságról mindenki máshogy vélekedik. Van, aki azt mondja, hogy mi, emberek halhatatlanok vagyunk: a testünk ugyan egyszer elporlad, de a lelkünk örökké életben marad, és halad egyik testből a másikba halhatatlanul. Vannak, akik szerint a lelkünk a testünkkel együtt meghal.

A halhatatlanság az isteneknél jelenik meg először. Isten az alkotója, persze erről is különbözőképpen gondolkodnak az emberek. Van, aki az istenek létezésében sem hisz, és vannak olyan emberek, akik bíznak Istenben, számítanak rá, és egész életükben Isten létezése tartja életben őket, ez adja nekik az életadó energiát.

Míg élünk, tele vagyunk reményekkel, félelmekkel, amelyekre egyáltalán nincs szükségünk egy halandó életben. Sokszor az ember azt kívánja, hogy szűnjön meg létezni (például az öngyilkosok). Az alvás is - szerintem - a halál egyik formája.

Sokféle vágyunk van: vágyunk élni, örökké élni, de vágyunk megszűnni is. Félelem él bennünk, s a félelem fordítottja, a reménység is. Mindezek a dolgok teljesülhetnek halhatatlanság nélkül is.

Én személy szerint nem vágyom a halhatatlanságra. Nem félek a haláltól, számomra szörnyű lenne az a tudat, hogy örökké ugyanaz maradok, aki voltam. És mivel nem mindenki volna halhatatlan, egyszer csak azt venném észre, hogy eltűnnek mellőlem a barátok, ismerősök, és egyedül maradnék, mert az idő végtelen.

Végül is a halhatatlanság a többiek emlékezete, amit magunk után hagyunk.

A halhatatlanság maga fontos például egy műben, amit a többiek rólunk őriznek meg. Mit számít, ha valaki meghal, ha fontos számomra az illető, akkor a lelkemben örökké él.

Én hiszek a halhatatlanságban. Mindannyian halhatatlanok leszünk, testi halálunk után megmaradnak tetteink, minden, ami velünk történt. Persze nem tudunk róla, de talán jobb is így.

B. Mariann - SzaDi

"Keresem Őt a kereszten, de Ő nem volt ott; Jártam a hinduk templomaiban és az öreg pagodákban, de nem leltem nyomát. Kutattam a hegyekben és a völgyekben, de sem a magasságokban, sem a mélységekben nem találtam Őt. Jártam Mekkában, de ott se volt. Megfőkérdtem a tudósoktól és a filozófusoktól, de Őt nem ismerték. Belenéztem akkor a szívembe, s Ő ott lakozott; máshol nem találtam."

Jelaluddin Rumi

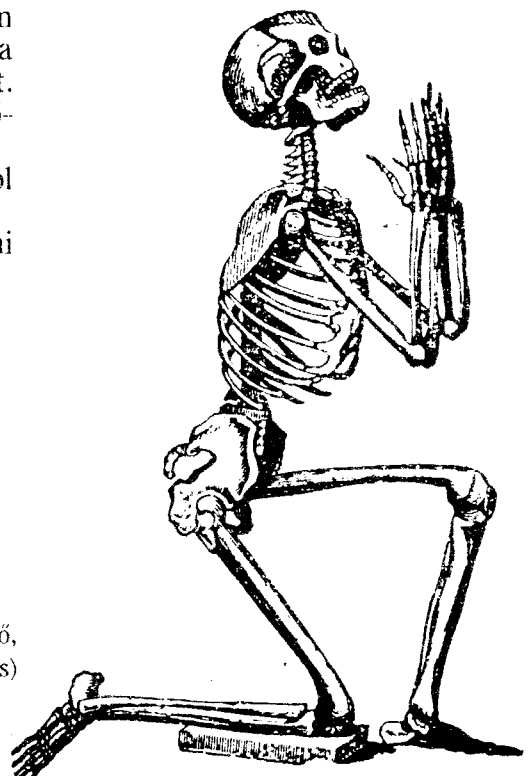
Minden színben van fény.
Minden kőben alszik egy kristály.
Emlékezz a sámánra, amikor azt mondta:
"Az ember a delfin álma."

Enigma

"Ha hiszel a fényben, ez a sötétség miatt van,
Ha hiszel a boldogságban, ez a boldogtalanság miatt van,
S ha hiszel Istenben, akkor az ördögben is hinned kell."

X atya (ördögűző,
Notre Dame székesegyháza, Párizs)

/Bratina Steve "leleményei"/

Bu Felle

Kezdetben volt Fule, ami beleömlött Tule-ba, hogy felmelegedjék, otthont adjon mindennek, mi élni akar.

Felle adta pótlás kifoghatatlannak tűnt, míg Tule apadni kezdett.

Batwa félt, Felle nem táplálja.

Elnémult az ima, nem szólt ének, elhallgattak a dobok, megálltak a lábak.

Kimbu tudta, miért apad Tule, miért fogy Felle.

Kérte Batwát, ne felejtse.

Járjze föl, keresse Bu Niti-t.

Batwa már nem hallott, nem látott, csak sírt, mert Felle elapadt.

Menekült, elhagyta Fi Fellét.

Kimbu maradt egyedül, ki tudja, merre Bu Niti, de nincs kivel megosztani már.

Csak Felle táplálja Öt, s Bu Niti

Kimbatwa lépte át Fi Felle határát, ki-elfizetett otthonából,

Felle meggyújtotta csatornáit, mert Kimbatwa hitt Kimbunak.

Tule újra megtelt életet adott.

Burbatwa, ki otthont keres már több nemzedék óta, mert elapadt

Várta már Kimbatwa, mert Kimbu mondta: Burbatwa ősei

legyen Bu Batwa

a Bu Niti csak Övék nem lehet

Budapesti Műszaki Egyetem
Hallgatói Képviselet

I. Nyári számítógépes és felvételi előkészítő tábor.

A tábor Balatonkenesén a **Budapesti Műszaki Egyetem** üdülőjében lesz megrendezve. A létesítmény három komfortos kőépületből áll 30 méterre a Balatontól saját stég. A főépületben korszerű számítógépterem (Novell hálózat, 386-os ill. 486-os gépek) és tanterem áll a hallgatók rendelkezésére . A tábor célja, hogy a jövőre felvételizők megtudhassák, hogy hol állnak az egyetemre való felkészülés terén és segítsünk nekik a sikeres felvételi felkészülésben, a már fölvettek megismerkedhetnek az ország legnagyobb felsőoktatási intézményével és a jövőre rájuk váró feladatokkal. A táborban mindenki szabadon választhat a programok és az egyes kurzusok ill. a kulturált pihenés között. Elhelyezés 2-6 ágyas szobákban, háromszori étkezés biztosított.

A tábor címe : Balatonkenese Gesztenye fasor 14.

A táborozás ideje: 08.05 - 08.20. (egy turnus ötnapos)

A táborozás költsége: 4900 Ft

II. Őszi tíz hónapos (matematika, fizika, kémia, biológia) előkészítő tanfolyam:

A felvételi előkészítő tanfolyam célja, hogy tíz hónapos kemény munkával a hallgatók átismételjék a négyéves középiskolai tananyagot és megszerezzék a sikeres felvételi vizsgához elengedhetetlenül szükséges példamegoldó rutint. Ezenkívül kb. a 15 darab próbafelvételi dolgozat során, melyet február és május között hetente írnak, megismerkedjenek a felvételi vizsgák légkörével és követelményeivel. Az előkészítőre nemcsak a BME-re felvételiző hallgatók jelentkezhetnek, hanem bármely más felsőoktatási intézménybe jelentkező diákok, mivel a felvételi vizsgák anyaga egységes.

tanfolyam kezdete : 1994.10.03.

jelentkezés ideje: 09.26 - 09.30 naponta 17-19 h

jelentkezés helye: **BME Hallgatói Képviselet**

Budapest Műegyetem rkp. 3. K.ép. I. em. 51.

tel: 181-3373 ; 166-5011/ 22-22

AZ 1994/95. ÉVI
ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY
PÁLYATÉTELEI ÉS TÉMÁI

Magyar nyelv

1. Nyelvi humor a magyar irodalomban Mikszáth-tól Esterházyig
2. Környezetem nyelvi illemtana
3. A magyar helyesírás logikája

Magyar irodalom

1. Intuición és eredetiség Csokonai lírai műveiben
2. Az ekloga mint sajátos társadalmi helyzetek költői kifejezési módja
3. Az emberiség - költemény a 19. századi európai irodalomban (Goethe, Byron, Madách, Ibsen)
4. Az új magyar próza egy jellegzetes változata (Mészöly Miklós vagy Hajnóczy Péter vagy Grendel Lajos művei alapján)

Földrajz

1. Egy hazai kistáj komplex természetföldrajzi vizsgálata
2. Hazánk külgazdasági kapcsolatrendszere 1960 - tól napjainkig
3. Vendégmunkások Európában

Történelem

1. A polgári alkotmányosság alapelvei Kossuth Lajos forradalom előtti munkásságában /kiadott munkái alapján, 1847-től 1848 március 15-ig/
2. Ház és ember. Egy épület társadalomtörténete.
3. Az infrastruktúra változása lakóhelyemen a vasútépítéstől napjainkig /közlekedés, víz, villany, csatorna, gáz, hírközlés/

A JÓS

"...vak jósokat hozzatok nekem, vagy végetek lesz mire felébredek!" – motyogott még valamit a király, s elaludt.

Az ijedt szolgálknak több se kellett, rohantak ki a terebről, a várból, s telerakták az utakat "VAK JÓSOKAT KERESÜNK, SÜRGŐS" feliratú óriás plakátokkal, majd bejárták a vakok szövetségét, a rövidlátók klubját és a nyugdíjas jósok otthonát, hátha találnak megfelelő jövendőmondókat.

Mivel a plakátok nyomán nem jelentkezett senki, minden újságba betették a hirdetést, de a szöveget már így módosították: "... Magas fizetés!"

Másnap tolongtak az emberek a kapuban, s várták, hogy beeresszék őket. Az első három vándor hamar elment. Mikor azt mondták nekik, hogy: Sssz! Lóg a cipőfűződ, ők lenéztek a cipőjükre. Tíz embert azért menesztettek, mert mikor megkérdezték tőlük, miért jöttek ide, azt mondták, olvasták a hirdetést.

Egy szó mint száz, nem hogy vak jövendőmondót, hanem még egy szimpla vakot sem találtak.

Egyszer csak híre jött, hogy Hovakell faluban létezik egy szemevilágát veszített jós, de – mint ahogy gondolni lehetett – gőze nem volt a hirdetésről, mivel olvasni nem igazán tudott.

A király alattvalói lementek Hovakellbe, nyomban rátaláltak az öreg házára, csak-hogy éppen nagy tömeg sipítozott a kertben.

– Hát itt mi folyik?

– Beleesett a vak a kútba. Mikor vizet akart merni, megjósolta magának, hogy bele fog esni a kútba, mert meg fog ijedni valamitől. Ettől úgy megijedt, hogy beleesett a kútba. De már jönnek a vakmerők.

A vakmerők gyorsan kimerték a kútból az öregot, aki a levegőt kapkodta, s azt mondta, cudarul érzi magát, káprázik a szeme, majd: Látok! Csoda történt! Látok! kiáltással körbe-körbe szaladgált. A szolgálak gyorsan kiszúrták a szemeit, mondván, ha már ennyit utaztak egy vak miatt, nem fognak üres kézzel visszatérni. Az öreg kicsit dühös volt, morgott valamit a szolgálakra, majd fölment velük a palotába. A király ezalatt fölébredt, s már igencsak várta a szállítmányt.

– Ki ez? – kérdezte a vakra mutatva.

– Uram, ahogy kérted, itt a jós.

– Milyen jós? – kérdezte a király.

– Hisz tegnap parancsolta fenséged, hogy vak jósokat hozzunk a palotába! Csak egyet találtunk, de higgyen nekünk, nincs több belőlük az országban.

– Marhák, süketek, szamarak, lovak!!! Én tegnap az aranyra mondtam nektek, hogy jó sokat hozzatok nekem!!

– Ja, bocss, uram – azzal az öregembert felakasztották, jó sok aranyat vittek a királynak, aki máig is élne, ha a vak jós a bitófa alatt meg nem jövendölte volna, hogy még tegnap meghal.

TOLSZTOJ: IVAN ILJICS HALÁLA

1.

Amikor valaki arra kért, hogy mondjam el, miről szól az Ivan Iljics halála, azt mondtam, hogy az Ivan Iljics halála Ivan Iljics haláláról szól. Pont ez a lényege: hogyan lehet egy kisregényt úgy megírni, hogy tényleg pontosan arról szóljon - az első mondattól az utolsóig -, ami már a címből is kiderül.

A történet minimális, ráadásul már az elején kiderül, hogy mi a vége. Így nem érhet meglepetés. A cselekmény is szinte egyetlen dologban merül ki, ez a haldoklás. Annál nagyobb szerepet kap viszont a negyedik dimenzió, vagyis az idő. Tolsztoj bravúrosan esavargatta, feldarabolta-összerakta, hol lassítva, hol gyorsítva a haldoklás folyamatát. Meglepődtem, amikor többen azt mondták, ez a kisregény olvashatatlan, és még gusztustalan is. Könnyen lehet, hogy én azért találtam nagyon izgalmasnak, mert különböző rejtett aberrációim miatt élvezni tudom Ivan Iljics "körtörténetét", de az is igaz, hogy gyakran hallok szafos orvosi anekdotákat, és meglehetősen sok haldokló rokonom is van, ezért hozzá vagyok szokva az emberi betegségek ecseteléséhez.

A novella komolyabbik síkja az orosz írók kedvence témája, a Nagy Orosz Bürokráciáról szól. Ivan Iljics életének egyetlen nagy sikere a 300 rubeles állás megszerzése. A többi meg csupa kudarc. Igaz, kitűnő tanuló volt, akár fényes karriere is lehetett volna, és néhány mélypont után már éppen felkapaszkodott volna, ha nem jön ez a súlyos, tisztázatlan eredetű betegség. Teljesen egyedül maradt, bár sose volt fontos senkinek. Munkahelyi barátai, akikkel régebben briedzelt, legfeljebb szánakoznak, és keresnek inkább egy másik partnert. Keselyűként köröznak teteme felett, várva a megüresedett helyre történő előléptetést. Ivan Iljics rájön, hogy nem a vakbél-vese, hanem az élet-halál kérdése a fontos. Egyre bölcsőbb lesz, míg családja már csak egy félig halott embert lát benne, aki folyton az útjukban áll, de igazából nem érdeklí őket a sorsa...

Ebben a végsőig fokozott, tragikus helyzetben Ivan Iljics eljut a megvilágosodáshoz, ami nagyjából a halállal egyenlő.

Antall József harca a halállal hasonlít Ivan Iljics halálára. Ahogy a Magyar Narancs írta: "Nagy államférfi szeretett volna lenni, de a görcsös igyekezet, hogy tényleg az legyen, megakadályozta a cél elérésében." "Lehetett volna szeretni is." "Nem volt hős. Nem is kérte rajta számon senki. ... Mert vesztes volt, lélegzetelállító karrierje ellenére örök, megkeseredett vesztes." Antall és Ivan Iljics két nagyravágó, jelentéktelen ember, nem is halhatnak még másként.

Lakos Dani - Káosz

2.

Tolsztoj kisregénye abban hasonlít Buzatti Kórházához, hogy ott is valami fokozatosság uralkodik, lépésről lépésre vezetve a főszereplőt sorsa beteljesülése felé. A különbség annyi, hogy amíg a kórházban egy átlagos emberből csinálnak hipochondert (míg bele nem hal, bár erre konkrét utalás nincs), addig Ivan Iljics Golovin, aki szintén átlagember volt, valóságos betegség áldozata lesz. Az előbbinél egy külső tényező - a kórház - hatására megy mindez végbe, az utóbbinál éppen fordítva: Ivan Iljics foggal-körömmel küzd létéért, környezetétől várva a segítséget.

Hogy mennyire van létjogosultsága a testi szenvedések ilyen részletes, aprólékos leírásának egy kisregényben, azt nehéz megmondani. A kor, az író, a terjedelem, a stílus mindezt meghatározza, de a domináns mégis a tartalom: amiről szó van. Ha az író egy bizonyos hatást szeretne elérni, akkor igenis szükség van az ennél még hosszadalmasabb vagy unalmasabb bevezetőkre.

A haldoklás maga - most már - nem mindenhol tabutéma. Maga a halál, az elmúlás ténye már régóta megalkuvásra kényszerítette az embereket (pl.: a halotti tor, ahol igencsak vidámak ahhoz képest, miért is jöttek össze), de a haldoklást sokan visszataszítónak, egyenesen gusztustalannak tartják. Még nem halt meg, de már nem lehet visszahozni. Tehát halálát várni illetlenség, jobbulásra számítani pedig badarság. Általában a haldoklót nem zavarják - így adva meg neki a végtisztességet.

Ivan Iljics személyisége élete utolsó néhány órájában gyökeres változáson ment keresztül. Ahogy látta, tanulta, úgy is élt, kellemesen, könnyedén, illedelmesen; halálos ágyán viszont rádöbbsent, hogy az ember nem csaphatja be magát büntetlenül.

Tolsztoj éppen ennek a hangsúlyozása miatt használta ezt az emlékező időrendet. Ivan Iljics visszaemlékezik ifjúkorára, mit s hogyan csinált. S mindezt feleslegesen. Viszont saját titkos vágyait elnyomta - vesztére. Az író csak így tudta érzékeltetni, hogy mekkora világ omlott össze Ivan Iljicsben halálos ágyán.

Szmöre - W

A jánló oldal

1.

Mikor van értelme egy filmről beszélni (függetlenül a kötelező feladat kényszerétől)? Ha a moziból kij[ve, egy nap múlva, hetek múlva is eszembe jut egy-egy pillanata. Ha továbbgördül bennem egy gondolat. Ha eszembe jut egy mondat foszlánya.

Mi kell ehhez? Egy aktuális téma, s egy jó rendező, aki nem csinál sem érzelmes szirupot, sem lerágott csontot belőle. Egy jó operatőr, aki nem a színek orgiájára épít, hanem a fekete-fehérré. S a részletekre. S hogy felesleges állandóan beszélni. A tekintetek sokkal jobban árulkodnak. A kezek sokkal többet elmondanak. Az elmaradt, félbeszakadt vagy éppen megtörtént érintések sokkal érthetőbbek bármilyen kimondott szónál.

A jó filmhez kell még sok jó szereplő. Itt nem játszottak szerepet. Csak magukat adták, magukról szóltak. A gyermek Olek és Danka sem volt betanítva. Évezredek félelme és élni akarása, hite játszatta velük a valóságot. A péntek esti gyertyagyújtás, ünnepköszöntés keretként való "felhasználása", a zsidó dallamvilág visszatérő foszlányai, a haláltábor küszöbén tartott esküvői szertartás, a kenyérdarabkákban a drágakő, ékszer lenyeletése jelentéktelen részleteknek is tűnhetnek, de összehatásban az összetartozás, a hit erejének, az élni akarásnak jelképévé váltak.

S hogy mi a történet? A krakkói zsidóság töredékének megmenekülése a haláltáboroktól? Egy náci bőrbe bújt EMBER története? A háborús borzalmak emlékeztetője? Hogy jó, ha sok pénz van, vagy hogy a pénz önmagában nem elég? Hogy ne feledjük, ha az ember kivetkőzik önmagából, bármi bárkivel megtörténhet? Hogy ha embertelen a "parancs", a legnagyobb erő nem végrehajítani? Hogy az élet tisztelete mindennél fontosabb? Mindenki kiválaszthatja azt, amit csak neki mondott a film. Azt hiszem, ettől is OSCAR-díjas.

Rékai András - W

2.

(Egy nem látott film bemutatása)

A Schindler listája című filmet ugyan nem láttam, ám mivel a film igen nézett volt és nézett most is, és akik megnézték, igyekeztek és igyekeznek élményeiket továbbadni, pontos, valós és megbízható információkat szereztem róla. Ez a film tökéletesen alkalmas arra - és ezzel készítői el is érték céljukat -, hogy a nagyközönséggel, nagy tömegekkel megismertesse a zsidók üldöztetéseit a II. világháborúban. Erre a legjobb eszköz ez a hollywoodi film (gondoljunk csak arra, hogy Jancsó Miklós valószínűleg jobb rendezést és ezáltal jobb filmet mutatott volna be, de közel sem nézték volna meg ennyien - a Hollywoodban oly fontos kasszasikerről nem is beszélve).

"A suszter maradjon a kaptafánál!" Ez Spielberg esetében is alapigazságnak számíthat. Spielberg jó rendező, de ezt talán mégsem rá kellett volna bízni. (A filmről hallottak hatására rögtön összeállítottam Spielberg listáját. Íme:

- 70% akció
- 20% romantika
- 5% horror
- 5% korrupció

És már kész is a film. (Mellesleg Jancsó a rendelkezésre álló összeg töredékéért csinálta volna ezt meg.) A világ azért mégis jobban járt így: aki eddig nem tudott róla, most igen nagy részletességgel megtudhatta, hogy mi is történt valójában ekkor.

Falcz Krisztián - KN

Spielberg ✪ Schindler listája

3.

Mikor először hallottam az - akkor még Schindler bárkája címmel hirdetett - filmről, nem tudtam elképzelni, milyen lesz. Fekete-fehér, alacsony költségvetés, szűkebb rétegnek szól - nagyjából ilyeneket írtak a filmről.

Ezekből csak a fekete-fehér az igaz, a költségvetés csak a Jurassic Parkhoz képest.

Spielberg állítólag csak most érzett magában elég tehetséget és kitartást a film elkészítéséhez, bár már régóta tervezgette. Valóban mesterien sikerült minden tekintetben, főleg a reklámja: önmagát reklámozza. Rengeteg cikk, írás jelenik meg róla, filmelemzések, viták. Ezek után természetes, hogy mindenki kíváncsi rá.

Műfaját nehéz lenne meghatározni; egészen más stílust képvisel, mint Jeles András Senkiföldje című alkotása. Azt mondták, lesz benne művészfilm, egy kis kalandfilm, vér és csipetnyi "egészséges erotika".

Egyik ismerősöm úgy gondolta ezután, hogy ez biztos egy megfilmesített WOLF 3D lesz, egy "kúrós, gyilkolós akcióförtelen" (-öt idéztem).

Aztán láttam a filmet, és nem lett az. Mindenből pont elég van benne, pont annyi, amennyit egy magamfajta átlagember szeret. Talán ez is sikerének titka. Hisz az előbb említett magyar film megértéséhez öt óra elmélkedés és ötszöri megnézés szükséges (nekem). Kinek van erre ideje rohanó világunkban?

Maga a történet két szálon fut, és a két szál a végén összehatalálkozik. Az egyik Oscar Schindler és a gyár, a másik a krakkói zsidók sorsa. Schindler meggazdagodása, majd hőssé, de szegényé válása a fő vonal, erről szól a film. Egy ember története. A másik, a mellékvonal - bár megvalósítása roppant jó és érdekes - nem mond túl sokat. A zsidókat deportálják, rettegnek, ki vannak szolgáltatva a náci tiszteknek, és végül elgázosítják őket. Azonban a film nem csak ide, Európába készült. A világon számos más helyen is élnek emberek, akik számára a második világháború tényleg nem jelent mást.

Számos rövid történetet villan föl itt, például a félkarú munkásé vagy a piros kabátos kislányé. Egyik történetet sem hagyja befejezetlenül, minden elkezdett képkockát folytat. A nélkülözhetőnek nyilvánított történelemtanár néhány perc múlva visszatér mint a német hadiipar számára nélkülözhetetlen szakmunkás.

Schindlert kezdetben nem érdekli a zsidóság sorsa, neki csak az olcsó munkásokra van szüksége. A krakkói deportálást egy hegy tetejéről, lovon ülve nézi végig. Azonban a főkönyvelő, Itzak Stern felébreszti benne a szánalmat a szerencsétlen emberek iránt. Akárcsak a gyár vezetésében, a zsidók megmentésében is nagy szerepe volt. Stern végül Schindler barátja lesz, s barátságukat egy aranygyűrűvel pecsételték meg. Ez a filmvégi jelenet érzélgőssé sikeredett, sokan szípoztak a nézőtérén.

Számos kritikát olvastam a filmről, ami nagyon leहुzza, de szerintem nagyszerűen sikerült, kiváló alkotás.

Poszonyi Máté - W

(egy már lezajlott műsorról)

A faji előítéletek kialakítása kisgyerekek körében

Kepes András május 24-én leadott "Apropó" című műsorában riportot készített Aronson amerikai szociálpszichológus professzorral, s "aláfestésnek" több pszichológiai kísérletet mutattak be.

Íme az egyik ezek közül:

Jean Elliot egy megdöbbentő kísérletet végzett abban az általános iskolában, ahol másodikosokat tanított. Egyik reggel azt mondta a gyerekeknek:

"Most olvastam az újságban, hogy a barnaszemű emberek alacsonyabbrendűek a kékszeműeknél."

A gyerekek először gyanakodva figyelték tanárnőjüket. Elliot azonban érvek tömkelegét zúdította rájuk:

"Nézzétek csak meg George-ot vagy Tomot. Barnaszeműek, és egyfolytában verekednek, míg a kékszemű Jane 5-ös tanuló. Gyerekek! Mit gondoltok, milyen színű volt a szeme George Wasingtonnak?"

A gyerekek rögtön rávágták, hogy kék.

Miután Elliot úgy gondolta meggyőzte osztályát, gallérokat és karszalagokat vett elő, s a kékszeműeknek adott egyet-egyed, hogy mindegyik rakja rá az általa kiválasztott barnaszemű társára megkülönböztető jelzésnek.

Szünet.

A barnaszemű karszalagos gyerekeket a többiek kiközösítették, ők félrevonultak a sarokba, szomorúan pityeregtek. Többen dühöseket voltak tanárnőjükre, hogy elmondta ezt a dolgot. Régi barátságok mentek tönkre, s a társaság szemmel láthatóan kettévált, külön játszottak a megjelölt alacsonyabbrendűek, és külön, kiválóságuk tudatában a felsőbbrendűek.

Szünet vége.

A tanárnő újsággal a kezében idegesen várja nebulóit a teremben.

"Bocsánatot kell kérnem.... Az előbb rosszul mondtam. Nem a barna-, hanem a kékszeműek az alacsonyabbrendűek. Kérlek, tegyétek át a karszalagokat a kékszeműekre!"

A kis barna szemekben öröm és düh együtt tükröződött. Eljött a bosszú ideje. A pszichológusok megfigyelték, hogy a most már "felsőbbrendű" barnaszeműek sokkal agresszívebbek lettek, még több barátság ment tönkre.

Újabb szünet, újabb óra.

Hazaindulás előtt Elliot elmagyarázta a gyerekeknek hogy az egész egy kísérlet volt, megértette velük a kísérlet lényegét.

A gyerekek hazamentek egy zsúfolt nappal és egy - az egész életükre szóló és kiható - élménnyel a hátuk mögött.

Ajánló oldalak

KAFKA: AZ ÁTVÁLTOZÁS

GOGOL: AZ ORR

Nem tudom, Gogol hány évesen, esetleg milyen napon írta Az orrot, de az biztos, hogy csak abszurd környezet sugallhat ilyen abszurd történetet. Teljesen természetesen beszél egy elképzelhetetlen dologról, bár csodák léteznek. Valószínűleg a meghökkenés erejével akart hatni, s ezért nem törődött az olyan apróságok részletezésével, hogy hogyan lehet egy kb. 4 cm magas emberi orrot embernek nézni, nem felismerni; hogy hogyan lehet, hogy ami egyszer élettel teli, öltözködik, kocsit fog, fizet (miből?) a kocsisnak, az néhány nap múlva élettelenül hagyja magát ragasztgatni holmi kétszemközti lapos foltra; hogy hogyan is tűnhet el nyomtalanul az elválás helye, s az orrjáraton helyén hogyan keletkezhet lapos folt. Ezek apróságok, melyek fölött szinte muszáj átlépni, hiszen Gogol nem erről akart (elsősorban) írni.

Ez a ragyogó, hihetetlen köntös (az írás végén az író is megjegyzi - "kibeszélve" -, hogy maga sem érti az esetet) elvonja a figyelmet a fanyar lényegről; ez egy pompás, átfogó tanulmány az orosz emberek mindennapjairól, intelligenciájáról (a cseléd unalmában a plafont köpdösi), viselkedéséről. A párbeszéd megadja a karképet: buta, elmaradott, hiszékeny, fanatikus, néhol primitív állampolgárok.

Amiért viszont igazán szükség volt az álcára (mivel így a buta állampolgárok sincsenek sértve), az a rendszer hátrányainak leleplezése volt. A Pravda főszerkesztője valószínűleg jól derülne az íráson, holott a főhős orra utáni rohangászásai alatt bejárt hivatalok jellemzői remekül el vannak rejtve a sorok között a cenzor ollója elől.

"Minden viccnek fele igaz" - tartja a közmondás. A vidám sztori mögött egy hihetetlen elmaradott, deformált értékrendű, jelentéktelen életcélú társadalom és egy borzasztóan bürokrata, logikátlan, értelmetlen, visszamaradott államigazgatás van - nem beszélve az igazságszolgáltatásról és egyéb fontos pozíciókat betöltők értelmetlen rangjairól, akik igazán csak a korrupcióig jutottak.

Gogol felvilágosult eszméit csak ilyen formában, leplezve tudta az értelmiség tudomására hozni.

Az elbeszélés - Gogol Orrával ellentétben - kapásból a lényeggel kezdődik. Egy utazó ügynök álmából féregként ébred fel. (Nem derült ki, hogy pontosan milyen állatról van is szó. Bizonyosan valamilyen nagytestű rovar /csótány?, százlábú?! lett Samsa úrból.) Nem az a meglepő, hogy a főszereplő bogárrá alakult, hanem az, hogy családját (szüleit és hűgát) egyedül tartja el, mégpedig teljesen kizsákmányolt helyzetben.

Gregor Samsa átalakulása - bármennyire is groteszk - szinte magától értetődő és természetes. Régi életére is csak az alázatos, szolgálékú, puhatestű, féregszerű viselkedés volt jellemző. Igaz, nem volt egy féreg minden rossz tulajdosságával felruházva; nem volt ő rossz ember, komoly vágyai és tervei voltak nemcsak magával, még másokkal is, de az alamuszóság megakadályozta abban, hogy független, szabad emberként éljen. Ezért ez az átalakulás önmegvalósításként értelmezhető. Fordult a kocka: családja szemében a kizsákmányoltból kizsákmányoló lett. Szülei úgy érezték, hogy szándékosan ki akart babrálni velük. Nemhogy pénzt nem keresett, de még terhére is volt mindenkinek. (Ebből a szempontból helyzete Ivan Iljicséhez hasonlatos.) Pedig Gregor egyáltalán nem változott meg. Ugyanolyan vágyai voltak, mint azelőtt, ugyanolyan szerény életmódot folytatott, mint régebben. Nem akart senkinek terhére lenni, de bánta, hogy családja kirekesztette.

Nagyon elgondolkodtató, ahogy Kafka egy bogár életét írja le. Például milyen kínos, ha az ember egy hátára fordított bogár, mert nem tud megfordulni (van egy ismerősöm, aki mindig megfordítja a hanyatt fekvő bogarakat). Kafka úgy találja, hogy a bogarak sokkal sérülékenyebbek, mint az emberek, de gyorsabban is gyógyulnak. Nem tudtam eldönteni, hogy látszik-e Gregoron, hogy ő igazából nem bogár, hanem Gregor, és csak a külseje változott meg. Talán a család többi tagja sem volt biztos benne, hogy ő Gregor. A féreg teljesen emberien gondolkodott, és legalább annyira sajnálta anyját és apját, mint önmagát, de lehet, hogy külső szemlélő számára ez nem látszott. Elég nehéz lehet bogárként akármit is közölni, rendelkezék bármilyen magas intelligenciával. Gregor szokásai állatiasodtak: a plafonra-felmászósi-leugrósi nem voltak jellemzők a régi Gregorra. Hajdani kedvenc ételeit (tejet, pirítóst) már nem bírta, már csak a rohadtat ette meg.

Egyre jobban utálták, és úgy érezték, hogy Gregor minden megnyilvánulásában dafke gonoszodik velük. Hatalmas áldozatként fogták föl Gregor eltartását. Igyekeztek elfelejteni, hogy ő az, aki "mindenki szeme fénye", fia, testvére volt. Így aztán amikor az apa megtámadta, a többiek nem is nagyon tiltakoztak. Valószínűleg az apának köszönhető Gregor halála, és az egész család tiszta lelkiismerettel könnyebbült meg, amikor megtudták, hogy Gregor végleg kilehelte a lelkét.

Nyári olvasmányajánlatok

A művészetanárok gondoltak egyet: ne csak a következő tanév kötelező olvasmányainak listájával nyomasszák tanítványaikat, hanem magánemberként, olvasóként is ajánljanak néhány - számukra élményt jelentő - művet. Íme:

Bágyi László:

Nem kimódoltan, sőt kicsit összedobáltan. Nem is feltétlenül a világ legjobbjai, de igen értékesek - legalább nekem. Nem felbosszantani senkit velük, de ha muszáj, hááát...

R. Brautigan: Pisztrángfogás Amerikában
Esterházy Péter: Fancsikó és Pinta
B. Hrabal: Ófelsége pincére voltam
Kassák Lajos: Egy ember élete
Márai Sándor: Egy polgár vallomásai
V. Parai: Vihar a lombikban
Polcz Alaine: Asszony a fronton
Török Gyula: A porban
J. Updike: A kentaur
Wirth I.: Történetek az eszkimóháborúból

Cseh Andrea:

Gabriel Garcia Marquez: Száz év magány
Anthony Burgess: Egy tenyér ha csattan
Truman Capote: Mozart és a kaméleonok
Kurt Vonnegut: Mesterlövész
Jean Paul Sartre: Egy vezért gyermekkora
Bohumil Hrabal: Gyöngéd barátok
Milán Kundera: Az élet máshol van
Ken Kesey: Száll a kakukk fészkére
Samuel Beckett: Godot-ra várva
Peter Weiss: A per
Makszim Gorkij: Éjjeli menedékhely
Albee: Nem félünk a farkastól

Fóth Andrea:

H. Hesse: Sziddhárta
Demian
G. G. Marquez:
Egy előre bejelentett gyilkosság krónikája
F. Sagan: Jó reggelt, bűbánat!
Kushadó kutya
Silvia Plath: Üvegbura
Mario Vargas Llosa: A beszélő
Patrick Süskind: A parfüm
R. Brautigan: Hogy el ne fújja mind a szél
Torgny Lindgren: Mint kígyó útja a kősziklán
Th. Bernhard: Egy gyerek megindul
Egy okkal több
Egy hátraarc módozatai
Toni Morrison: Dzsessz

Gallai Zsófi:

Agota Kristof: A Nagy Füzet
Doctorow: A költők élete
Marquez: Szerelem koiera idején
Vámos Miklós: A New York - Budapest metró
Michel Tournier: Gáspár, Menyhért, Boldizsár
Robert Merle: A bálvány
Angela Carter: A kínkamra
Patrick Süskind: A parfüm
Márai Sándor: Egy polgár vallomásai
Chamisso: Peter Schlemil különös élete

Jakab Judit:

E.L. Doctorow: Ragtime
Maurice Druon: Zeus emlékiratai
Umberto Eco: A rózsá neve
Mark Helprin: Téli mese
Hermann Hesse: Demian
Kassák Lajos: Egy ember élete
Milan Kundera: Tréfa
Somerset Maugham: Akkor és most
Robert Merle: Bálvány
Jean-Paul Sartre: Freud
Szerb Antal: Utas és holdvilág
Vámos Miklós: A New York - Budapest metró
E.L. Wallant: A zálogos
Mika Waltari: Színuhe

Krausz Kati:

Ladislav Fuks: A hulláégető
Thomas Mann: Lotte Weimarban
Királyi fenség
Virginia Woolf: Orlando
Günter Grass: Bádogdob
Vaszil Bikov: Hajnalig élni
Petőfi Sándor: A hóhér kötele
Kemény Zsigmond: Özvegy és leánya
Günter Wallraff: Legaiul
Franz Kafka: Fegyencgyarmaton
William Faulkner: Példabeszéd
Csáth Géza: A varázsló halála
Weöres Sándor: Psyché
Dosztojevszkij: Ördögök

Pécsi Kata:

Malamud: Isteni kegyelem
Emile Ajar: Előttem az élet
Joseph Heller: A 22-es csapdája
Nyíri János: Madárország
Milan Kundera: Tréfa
Thomas Mann: Az elcsereült fejek
N. Cave: És meglátá a számár az Úrnak angyalát
Benjamin Hoff: Micimackó és a Tao
H. S. Thompson: Félelem és reszketés Las Vegasban
Szarajevó - antológia

Szócsinálmányok

dárka = madárkalitka
 marhon = madárfészek
 lapi = falevél
 mánus = óramutató
 szaparó = szappantartó
 borüg = boros üveg
 vigyemb = vigyorgó ember
 Sonkavár = Hamburg
 Sóvár = Salzburg
 Lótetem = Osló
 Várfok = Bergen

Mancsostár = Manchester
 Csikorgó = Chicago
 Naugyerobi = Nairobi
 Rosszporosz = Boszporusz
 Penészszilva = Pennsylvania
 Öklend = Oakland
 Ottóvár = Ottawa
 Vashintó = Washington
 Belédrág = Belgrád
 Orrlikam = Orléans
 Tartsmarhát = Tadzs Mahal
 Rondadama = Rotterdam
 Prúszköl = Brüsszel
 Ódon = London

Aranyköpések

- in medias rest
- A pozitívizmus szerint a világ felállítását csak tényszerű dolgokkal lehet alátámasztani.
- A determinizmus szerint minden ember meghatározott módon zajlik.
- Az alliterációk meghangsúlyozzák a szó értelmét.
- A konfliktus végigtekeredik a történeten.
- Az utolsó strófában Vajda azt írja le, milyen is lett az az ember belülről, aki egykor még heves tűzben volt Gina szerelméért.
- Egyiptom a Nílus nélkül olyan, mint kutya ugatás nélkül.
- Az egyiptomi festészetben a figurák elég gyakran kicsavart állapotban láthatók.
- Antigoné mérges, hogy ilyen nyimnyám Iszméné.
- A történet végén három halott van, és akkor Kreón észbe kap.
- Müron csinálta a müroni pillanatot.
- A Hagia Sophiát matematikusokkal tervezték, így az építés során többször beomlott a fal. Kívülről "tákolmányoknak" tűnik, de belülről szép.
- Manapság, a XXI. század derekán már korszerű találmányok vannak.
- ...volt még valaki, aki bennem bátorságával nagyobb nyomást gyakorol.

A tartalomból

IT jegyzőkönyv.....	2
Dániel Kriszta fóruma.....	3
Bírósági hírek.....	4
F. röhög.....	6
Nagy Ákos a természettudós.....	6
Vilmos mocsos ideje mocsos.....	6
Statisztikák.....	7
Sporteredmények.....	10
John "találmánya".....	13
Ithaka.....	14
Paulovits A., Fuchs P., Kozári I., Markovits L. és Halla Z.G. esszéi.....	15
Preisznér a vitéz.....	20
A halhatatlanságról.....	22
Bratina Steve gyűjtéselélte.....	22
Bu Felle.....	23
Pályázatok.....	24
Szirmai jósol.....	26
Lakos D., Szmöre, Rékai A., Falcz K., Pozsonyi M., Szirmai és a művészettanárok ajánlanak.....	27
Arany csinálmányok.....	32

Az illusztrációk többségét a
 The Encyclopaedia of Illustration című könyvből vágtam ki.
 a szerk.

ÖRÖMTELI HIRAPCSOLÓDÁST,
 FELEDHETETJLEN NYÁRI ÉLMÉNYEKET
 KIVÁN HINDENEINEK A
POLIGRÁF

A POLIGRÁF A SENKO KFT. TÁMOGATÁSÁVAL JELENIK MEG.

POLIGRÁF

- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
 (Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
 - 300 példányban -